

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Brüsszel, 2024. április 11.
(OR. en)**

**2022/0277(COD)
LEX 2322**

**PE-CONS 4/1/24
REV 1**

**AUDIO 10
DIGIT 16
CODEC 121
MI 60
DISINFO 7
FREMP 26
COMPET 62
EDPS 3
DATAPROTECT 30
JAI 88
SERVICES 6
POLGEN 13**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A BELSŐ PIACI
MÉDIASZOLGÁLTATÁSOK KÖZÖS KERETÉNEK LÉTREHOZÁSÁRÓL ÉS A 2010/13/EU
IRÁNYELV MÓDOSÍTÁSÁRÓL (A TÖMEGTÁJÉKOZTATÁS SZABADSÁGÁRÓL SZÓLÓ
EURÓPAI RENDELET)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... RENDELETE

(2024. április 11.)

**a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról és a 2010/13/EU irányelv
módosításáról (a tömeg tájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet)**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 100., 2023.3.16., 111. o.

² HL C 188., 2023.5.30., 79. o.

³ Az Európai Parlament 2024. március 13-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. március 26-i határozata.

mivel:

- (1) A független médiaszolgáltatások egyedülálló szerepet játszanak a belső piacon. A független médiaszolgáltatások gyorsan változó és gazdaságilag fontos ágazatot képviselnek, egyszersmind az álláspontok sokféleségéhez és megbízható információforrásokhoz biztosítanak hozzáférést a polgárok és a vállalkozások számára egyaránt, ezáltal betöltve a „nyilvánosság őrének” (public watchdog) általános érdekű funkcióját, és nélkülözhetetlen tényezőt képviselve a közvélemény formálódásának folyamatában. A médiaszolgáltatások egyre inkább online és határokon átnyúlóan is elérhetők, azonban az egyes tagállamokban nem ugyanazok a szabályok és nem azonos szintű védelem vonatkozik rájuk. Bár a 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴ révén sor került az audiovizuális médiaágazattal kapcsolatos bizonyos kérdések uniós szintű harmonizálására, az említett irányelv hatálya és az általa szabályozott kérdések korlátozottak. Ezenkívül a rádió- és sajtóágazat nem tartozik az említett irányelv hatálya alá, annak ellenére, hogy a belső piacon egyre nagyobb a határokon átnyúló jelentőségük.

⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/13/EU irányelve (2010. március 10.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

- (2) A médiaszolgáltatások egyedülálló szerepére tekintettel a tömegtájékoztatás szabadságának és a médiapluralizmusnak – mint a demokrácia és a jogállamiság két fő pillérének – a védelme a médiaszolgáltatások jól működő belső piacának alapvető jellemzője. Az említett piac – beleértve az audiovizuális médiaszolgáltatásokat, a rádiót és a sajtót – a 21. század kezdete óta jelentősen megváltozott, és egyre inkább digitálissá és nemzetközivé válik. Sok gazdasági lehetőséget kínál, ugyanakkor számos kihívással is szembesül. Az Uniónak segítenie kell a médiaágazatot e lehetőségeknek a belső piacon történő megragadása érdekében, ugyanakkor védenie kell az Unió és tagállamai közös értékeit, például az alapvető jogokat.

- (3) A digitális médiatérben a polgárok és a vállalkozások egyre inkább határokon átnyúló környezetben férnek hozzá és fogyasztják a személyes eszközeiken azonnal elérhető médiatartalmakat és szolgáltatásokat. Ez igaz az audiovizuális médiaszolgáltatásokra, a rádióra és a sajtóra, amelyek az interneten keresztül könnyen elérhetők, például podcastokon vagy online hírportálokon keresztül. A tartalom több nyelven való elérhetősége és az intelligens eszközökön, például okostelefonokon vagy táblagépeken keresztül történő könnyű hozzáférés növeli a médiaszolgáltatások határokon átnyúló jelentőségét, amit az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: a Bíróság) egyik ítélete⁵ is megállapított. Ezt a jelentőséget az automatikus fordítási vagy feliratozási eszközök növekvő használata és elfogadottsága is alátámasztja, ami csökkenti a belső piacon belüli nyelvi akadályokat, csakúgy, mint a különböző médiatípusok konvergenciája, amely az audiovizuális és nem audiovizuális tartalmakat egyazon kínálatban egyesíti.

⁵ A Bíróság C-380/03. sz., Németország kontra Parlament és Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítélete, ECLI:EU:C:2006:772, 53. és 54. pont.

- (4) A médiaszolgáltatások belső piaca azonban nem kellően integrált, és számos piaci hiányosságtól szenved, amelyek a digitalizáció következtében tovább fokozódtak. Egyrészt, a globális online platformok a médiatartalmak kapuiként működnek, olyan üzleti modellekkel, amelyek hajlamosak megszüntetni a médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés közvetítését, és felerősíteni a megosztó tartalmakat és a dezinformációt. Az említett platformok az online hirdetések alapvető szolgáltatói is, amely hirdetések eltérítették a pénzügyi forrásokat a médiaágazattól, ami kihatott annak pénzügyi fenntarthatóságára, és következésképpen a kínált tartalmak sokféleségére. Mivel a médiaszolgáltatások tudásintenzívek és tőkeigényesek, kellő méretet kell elérniük ahhoz, hogy versenyképesek maradjanak, hogy megfeleljenek a közönségük igényeinek, és hogy sikeresen működjenek a belső piacon. E célból különösen fontos az, hogy határokon átnyúló szolgáltatásokat lehessen kínálni, és befektetésekhez lehessen jutni, más tagállamokból vagy más tagállamokban is. Másrészt, számos nemzeti korlátozás akadályozza a belső piacon belüli szabad mozgást. Különösen a médiapluralizmussal és a szerkesztői függetlenséggel kapcsolatos eltérő nemzeti szabályok és megközelítések, a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti elégtelen együttműködés és az állami és magán gazdasági erőforrások átláthatatlan és tisztességtelen elosztása nehezíti meg a médiapiaci szereplők számára a határokon átnyúló működést és terjeszkedést, és egyenlőtlen versenyfeltételekhez vezet az Unióban. Harmadrészt, a médiaszolgáltatások belső piacának jó működését kihívások elé állítják azok a szolgáltatók – többek között az egyes harmadik országok ellenőrzése alatt álló médiaszolgáltatók –, amelyek rendszeresen részt vesznek a dezinformációban, vagy az információmanipulációban és beavatkozásban, és a belső piac szabadságait visszaélészerűen használják, ezáltal akadályozva a piaci dinamika megfelelő működését.

- (5) A szabályok és megközelítések széttagoltsága, amely az uniós médiapiacot jellemzi, más-más mértékben negatívan befolyásolja a különböző ágazatok – így többek között az audiovizuális, a rádió- és a sajtóágazat – médiaszolgáltatói által a belső piacon folytatott gazdasági tevékenységek gyakorlásának feltételeit, és aláássa a határokon átnyúló hatékony működésre vagy más tagállamokban való működésre való képességüket. A nemzeti intézkedések és eljárások elősegíthetik egy adott tagállamban a médiapluralizmus érvényesülését, de a tagállamok nemzeti rendelkezéseinek és eljárásainak eltérő volta és a koordináció hiánya jogbizonytalansághoz és többletköltségekhez vezethet az új piacokra belépni kívánó médiavállalkozások számára, és ezért megakadályozhatja őket abban, hogy éljenek a médiaszolgáltatások belső piacának méretéből fakadó előnyökkel. Ezenkívül a médiavállalkozások működését érintő diszkriminatív vagy protekcionista nemzeti intézkedések eltántoríthatják a szereplőket a médiaágazatba irányuló, határokon átnyúló beruházásoktól, és egyes esetekben az érintett piacról történő kivonulásra kényszeríthetik a már ott működő médiavállalkozásokat. Az említett akadályok mind a műsorszórási ágazatot, beleértve az audiovizuális és rádiós műsorszórást is, mind a sajtóágazatban tevékenykedő vállalkozásokat érintik. Bár a szerkesztői függetlenség biztosítékainak széttagoltsága a média valamennyi ágazatát érinti, a sajtóágazatot különösen sújtja, mivel a nemzeti szabályozási vagy önszabályozási megközelítések a sajtó tekintetében jobban eltérnek egymástól.

- (6) A médiaszolgáltatások belső piacát a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti szabályozási együttműködés eszközeinek elégtelensége is befolyásolhatja. Az ilyen együttműködés pedig kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy azok a – gyakran különböző médiaágazatokban tevékenykedő – médiapiaci szereplők, amelyek rendszeresen részt vesznek a dezinformációban, vagy az információmanipulációban és beavatkozásban, ne részesülhessenek a médiaszolgáltatások belső piacának méretéből fakadó előnyökből. Továbbá, bár a gazdasági erőforrások – különösen az állami reklámok formájában történő – részrehajló elosztását a média valamennyi ágazatában a médiaszolgáltatók rejtett támogatására használják, különösen negatív hatást gyakorol a sajtóra, amelyet a hirdetési bevételek csökkenő szintje meggyengített. A digitális átállásból eredő kihívások csökkentik a média valamennyi ágazatában működő vállalkozásoknak, különösen a rádió- és sajtóágazat kisebb vállalkozásainak azon képességét is, hogy egyenlő feltételek mellett versenyezzenek az online platformokkal, amelyek kulcsszerepet játszanak a tartalmak online terjesztésében.
- (7) Az online médiapluralizmust és a tömegtájékoztatás szabadságát érintő kihívásokra válaszul egyes tagállamok már hoztak szabályozási intézkedéseket, más tagállamok pedig valószínűleg így fognak tenni. Ez azzal a kockázattal jár, hogy tovább mélyülnek a belső piacon a szabad mozgásra vonatkozó nemzeti megközelítések és korlátozások közötti eltérések. Ezért a médiapluralizmussal és a szerkesztői függetlenséggel kapcsolatos nemzeti szabályok egyes vonatkozásait harmonizálni kell, ezáltal magas szintű normákat garantálva az említett területen.

- (8) Az Unióban médiaszolgáltatásokat igénybe vevők, nevezetesen olyan természetes személyek, akik a tagállamok állampolgárai vagy az uniós jog által rájuk ruházott jogok kedvezményezettjei, valamint az Unióban letelepedett jogi személyek, számára lehetővé kell tenni, hogy élvezzék a belső piacon a szerkesztői szabadsággal összhangban előállított pluralista médiatartalmakat. Ez kulcsfontosságú a közbeszéd és az állampolgári részvétel előmozdítása szempontjából, mivel a megbízható információforrások és a minőségi újságírás széles köre teszi képessé a polgárokat arra, hogy megalapozott döntéseket hozzanak, többek között a demokráciájuk állapotát illetően. A médiaszolgáltatásoknak a kulturális kifejezőmód hordozóiként betöltött szerepe miatt ez az Unió kulturális és nyelvi sokszínűsége szempontjából is alapvető fontosságú. A tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a médiatartalmak sokféleségéhez való jogot, és a megfelelő keretfeltételek biztosításával hozzá kell járulniuk a támogató médiakörnyezet érvényesülésének elősegítéséhez. Ez a megközelítés összhangban áll az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: a Charta) 11. cikke szerinti, az információk megismerésének és közlésének jogával, valamint a tömegtájékoztatás szabadságának és sokszínűségének tiszteletben tartására vonatkozó követelménnyel, összefüggésben annak 22., az Unió számára a kulturális, vallási és nyelvi sokszínűség tiszteletben tartását előíró cikkével. Továbbá a médiaszolgáltatások határokon átnyúló áramlásának előmozdítása érdekében biztosítani kell a médiaszolgáltatások igénybe vevőinek minimális szintű védelmét a belső piacon. Az Európa jövőjéről szóló konferencia zárójelentésében a polgárok javaslataikban felszólították az Uniót a média függetlenségének és a médiapluralizmusnak a további előmozdítására, különösen azáltal, hogy olyan jogszabályt vezet be, amely uniós szintű minimumszabályok révén kezeli a média függetlenségét fenyegető veszélyeket.

Ezért szükséges a médiaszolgáltatásokra vonatkozó nemzeti szabályok bizonyos vonatkozásainak harmonizálása, figyelembe véve az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 167. cikkét is, amely megerősíti a tagállamok nemzeti és regionális sokszínűsége tiszteletben tartásának fontosságát. Ugyanakkor a tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy egyes területeken részletesebb vagy szigorúbb szabályokat fogadjanak el, feltéve, hogy ezek a szabályok e rendelettel összhangban biztosítják a médiapluralizmus vagy a szerkesztői függetlenség magasabb szintű védelmét, és összhangban állnak az uniós joggal, továbbá feltéve, hogy a tagállamok nem korlátozzák a más tagállamokból származó, az említett területeken megállapított szabályoknak megfelelő médiaszolgáltatások szabad mozgását. A tagállamok számára továbbra is biztosítani kell annak lehetőségét, hogy a médiapluralizmus vagy a szerkesztői függetlenség megőrzése érdekében nemzeti szinten rendelkezéseket tartsanak hatályban vagy fogadjanak el az e rendelet hatálya alá nem tartozó szempontok tekintetében, feltéve, hogy ezek az intézkedések megfelelnek az uniós jognak, ideértve az (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁶ is. Helyénvaló emlékeztetni arra is, hogy e rendelet tiszteletben tartja a tagállamoknak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 4. cikkének (2) bekezdésében említett feladatait, különösen az alapvető állami funkciók védelmére vonatkozó hatáskörüket.

⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o.).

- (9) E rendelet alkalmazásában a médiaszolgáltatás fogalmának az EUMSZ-ben meghatározott szolgáltatásokra kell korlátozódnia, ezért a gazdasági tevékenység bármely formájára ki kell terjednie. A médiaszolgáltatás fogalommeghatározásának ki kell terjednie különösen a televíziós vagy rádiós műsorszolgáltatásokra, a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokra, az audiopodcastokra vagy a sajtókiadványokra. E fogalommeghatározásból ki kell zárni az online platformra feltöltött, felhasználók által létrehozott tartalmakat, kivéve, ha azok általában, akár pénzügyi, akár egyéb jellegű, ellenszolgáltatás fejében végzett szakmai tevékenységnek minősülnek. Ki kell zárni belőle továbbá a tisztán magánjellegű levelezést, például az e-maileket és minden olyan szolgáltatást, amelynek fő célja nem műsorszámok vagy sajtókiadványok szolgáltatása, azaz ha a tartalom a szolgáltatáshoz képest csupán járulékos jellegű, nem pedig annak fő célja, mint például a termékekhez vagy a médiaszolgáltatásokat nem kínáló weboldalak által nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó hirdetések vagy információk. E fogalommeghatározás hatálya alól ki kell zárni a vállalati kommunikációt és a tájékoztató vagy promóciós anyagok köz- vagy magánszervezetek számára történő terjesztését. Továbbá, mivel a médiaszolgáltatók működése a belső piacon különböző formákat ölthet, a médiaszolgáltató fogalommeghatározásának a médiaszolgáltatás fogalommeghatározás hatálya alá tartozó professzionális médiaszereplők széles körére kell kiterjednie, beleértve a szabadúszókat is.

- (10) Közzszolgálati médiaszolgáltatók alatt azok a szolgáltatók értendők, amelyeket egyidejűleg közzszolgálati feladattal bíztak meg, és amelyek az említett feladat teljesítése érdekében közfinanszírozásban részesülnek. E fogalommeghatározásba nem tartozhatnak bele azon magán-médiavállalkozások, amelyek vállalták, hogy tevékenységük elkülönített részében díjazás ellenében ellátnak bizonyos közérdekű feladatokat.
- (11) A digitális médiapiacon a videomegosztóplatform-szolgáltatók vagy online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók a médiaszolgáltató fogalommeghatározása alá tartozhatnak. Az ilyen szolgáltatók általában kulcsszerepet játszanak a tartalomszervezésben, többek között automatizált eszközök vagy algoritmusok révén, de nem viselnek szerkesztői felelősséget azon tartalom tekintetében, amelyhez hozzáférést biztosítanak. Az egyre inkább konvergens médiakörnyezetben azonban egyes videomegosztóplatform-szolgáltatók vagy online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók elkezdtek szerkesztői ellenőrzést gyakorolni szolgáltatásaik egy része vagy részei felett. Ezért, ha az ilyen szolgáltatók szerkesztői ellenőrzést gyakorolnak szolgáltatásaik egy része vagy részei felett, akkor mind videomegosztóplatform-szolgáltatónak vagy online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatónak, mind pedig médiaszolgáltatónak is minősülhetnek.

- (12) A közönségmérés fogalommeghatározásának ki kell terjednie az ágazati normák alapján az önszabályozó szervezetekben – például az ágazati vegyes bizottságokban – elfogadott mérési rendszerekre, valamint az önszabályozási megközelítéseken kívül kifejlesztett mérési rendszerekre. Az utóbbiakat jellemzően bizonyos online szereplők, például online platformok alkalmazzák, amelyek önmagukat mérik vagy saját fejlesztésű közönségmérési rendszereiket bocsátják a piacra anélkül, hogy betartanák a közösen elfogadott ágazati szabványokat vagy bevált gyakorlatokat. Tekintettel arra, hogy az ilyen közönségmérési rendszerek jelentős hatást gyakorolnak a reklám- és médiapiacokra, azoknak e rendelet hatálya alá kell tartozniuk. Különösen a médiatartalmakhoz való hozzáférés biztosításának és a felhasználók hirdetésekkel való megcélzásának képessége teszi lehetővé, hogy az online platformok versenyezzenek azokkal a médiaszolgáltatókkal, amelyeknek a tartalmát terjesztik. Így a közönségmérés fogalommeghatározása úgy értendő, hogy az magában foglalja a médiatartalmak és a felhasználók által az – elsősorban ilyen tartalmak elérésére használt – online platformokon létrehozott tartalmak használatára vonatkozó információk gyűjtését, értelmezését vagy más módon történő feldolgozását lehetővé tevő mérési rendszereket. Ez biztosítaná, hogy a közönségmérési rendszereket nyújtó, a tartalomterjesztésben közvetítőként részt vevő szolgáltatók átláthatóak legyenek közönségmérési tevékenységeiket illetően, ami elősegítené, hogy a médiaszolgáltatók és a hirdetők megalapozott döntéseket hozhassanak.

- (13) Az e rendeletben meghatározottak szerinti állami hirdetések tágan kell értelmezni, oly módon, hogy azok magukban foglalják a közigazgatási szervek vagy szervezetek széles köre által, azok javára, vagy azok nevében végzett promóciós vagy önreklámozási tevékenységeket, nyilvános közleményeket vagy tájékoztató kampányokat, ideértve a nemzeti vagy szubnacionális kormányzatokat, szabályozó hatóságokat vagy szerveket és a nemzeti vagy szubnacionális kormányzatok által ellenőrzött szervezeteket. Az ilyen ellenőrzés származhat jogokból, szerződésekből vagy bármely más olyan eszközből, amely lehetőséget biztosít a szervezet feletti meghatározó befolyás gyakorlására. Releváns tényezők különösen a 139/2004/EK tanácsi rendelet⁷ 3. cikkének (2) bekezdésében foglaltak szerint a valamely szervezet eszközei egészének vagy részének tulajdonjoga vagy használati joga, illetve a vállalkozás testületeinek összetétele, szavazása vagy döntései felett meghatározó befolyást biztosító jogok vagy szerződések. Az állami hirdetések fogalommeghatározása azonban nem terjedhet ki az olyan hivatalos közleményekre, amelyeket közérdeken alapuló kényszerítő indok indokol, például a közigazgatási szervek vagy szervezetek által küldött vészhelyzeti üzenetekre, amelyek például természeti katasztrófák vagy egészségügyi válságok, balesetek vagy egyéb olyan váratlan események esetén szükségesek, amelyek kárt okozhatnak az egyének számára. Amennyiben a vészhelyzet megszűnt, állami hirdetésnek kell tekinteni az adott vészhelyzetre vonatkozó, fizetés vagy egyéb ellenszolgáltatás ellenében elhelyezett, népszerűsített, közzétett vagy terjesztett bejelentéseket.

⁷ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

- (14) Annak biztosítása érdekében, hogy a társadalom élvezhesse a médiaszolgáltatások belső piacának előnyeit, nemcsak a Szerződések szerinti alapvető szabadságok, hanem a jogbiztonság garantálása is elengedhetetlen, amely szükséges az integrált és fejlett piac előnyeinek igénybevételéhez. Egy jól működő belső piacon a médiaszolgáltatásokat igénybe vevőknek lehetőséget kell kapniuk arra, hogy hozzáférjenek olyan minőségi médiaszolgáltatásokhoz, amelyeket újságírók független módon, valamint az etikai és újságírói normákkal összhangban készítettek, és amelyek ennél fogva megbízható információkat biztosítanak. Ez különösen fontos a híreket és aktuális témákat tartalmazó tartalmak esetében, amelyek politikai, társadalmi vagy kulturális érdeklődésre számot tartó tartalmak széles kategóriáját foglalják magukban, helyi, nemzeti vagy nemzetközi szinten. A híreket és aktuális témákat tartalmazó tartalmak jelentős szerepet játszanak a közvélemény formálásában, és közvetlen hatást gyakorolnak a demokratikus részvételre és a társadalmi jólétre. Ezzel összefüggésben a híreket és aktuális témákat tartalmazó tartalmak alatt a híreket és aktuális témákat érintő bármilyen típusú tartalmat kell érteni, függetlenül annak formájától. A hírek és az aktuális témákhoz kapcsolódó tartalmak különböző formátumokban – például dokumentumfilmek, magazinok vagy beszélgetős műsorok formájában – juthatnak el a közönséghez, és különböző módokon terjeszthetők, többek között online platformokra való feltöltés útján. A minőségi médiaszolgáltatások egyúttal ellenszerként szolgálnak a dezinformációval, valamint a külföldi információmanipulációval és beavatkozással szemben. Az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzáférést oly módon is biztosítani kell, hogy megelőzik az újságírók elhallgattatására irányuló kísérleteket, amelyek a fenyegetésektől és a zaklatástól kezdve a cenzúráig és az eltérő vélemények törléséig terjednek, ami az információk minőségének és sokféleségének csökkentése révén korlátozhatja az információk szabad áramlását a nyilvánossághoz. A médiatartalom sokféleségéhez való jog nem vonja maga után azt a kötelezettséget, hogy bármely médiaszolgáltatónak meg kell felelnie a jogszabályban kifejezetten meg nem határozott normáknak.

- (15) Ez a rendelet nem érinti a véleménynyilvánításnak és a tájékozódásnak a Charta által az egyének számára biztosított szabadságát. Az Emberi Jogok Európai Bírósága megállapította, hogy egy olyan érzékeny ágazatban, mint az audiovizuális médiaágazat, a közhatalomnak a be nem avatkozásra vonatkozó negatív kötelezettsége mellett pozitív kötelezettsége is van arra, hogy megfelelő jogszabályi és közigazgatási keretet hozzon létre a tényleges médiapluralizmus biztosítása érdekében⁸.
- (16) A megbízható információk szabad áramlása elengedhetetlen a médiaszolgáltatások jól működő belső piacához. Ezért a médiaszolgáltatások nyújtására nem vonatkozhatnak olyan korlátozások, amelyek ellentétesek e rendelettel vagy az uniós jog egyéb szabályaival, például a 2010/13/EU irányelvvel, amely a felhasználók jogellenes és káros tartalommal szembeni védelméhez szükséges intézkedésekről rendelkezik. Korlátozások származhatnak a nemzeti hatóságok által az uniós joggal összhangban alkalmazott intézkedésekből is.
- (17) A szerkesztői függetlenség védelme a médiaszolgáltatók tevékenységének és szakmai feddhetetlenségének előfeltétele egy biztonságos médiakörnyezetben. A szerkesztői függetlenség különösen fontos a híreket és aktuális témákat biztosító médiaszolgáltatók számára, tekintettel azok közjóként betöltött társadalmi szerepére. A médiaszolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy szabadon gyakorolják gazdasági tevékenységüket a belső piacon, és egyenlő feltételek mellett versenyezzenek egy olyan, egyre inkább online környezetben, ahol az információk határokon átnyúlóan áramlanak.

⁸ Centro Europa 7 S.R.L. és Di Stefano kontra Olaszország [GC], 38433/09. sz. ügy, 134. §, ECHR 2012.

- (18) A tagállamok különböző megközelítéseket alkalmaznak a szerkesztői szabadság és a szerkesztői függetlenség védelme tekintetében, amely az egész Unióban egyre nagyobb kihívásokkal néz szembe. Különösen, számos tagállamban egyre növekszik a beavatkozás a médiaszolgáltatók szerkesztői döntéseibe. Az ilyen beavatkozás lehet közvetlen vagy közvetett, származhat az államtól vagy más szereplőktől, beleértve a hatóságokat, a választott tisztviselőket, a kormányzati tisztviselőket és a politikusokat, például politikai előny szerzése érdekében. A médiaszolgáltatókban részesedéssel rendelkező részvényesek és más magánfelek gazdasági vagy egyéb előny szerzése érdekében olyan módon is felléphetnek, amely meghaladja az egyrészt a saját vállalkozási és véleménynyilvánítási szabadságuk, másrészt a szerkesztői véleménynyilvánítás szabadsága és a felhasználók tájékozódáshoz való joga közötti szükséges egyensúlyt. Tekintettel a média társadalmi szerepére, az ilyen indokolatlan beavatkozás negatívan befolyásolhatja a közvélemény formálásának folyamatát. Emellett a médiaterjesztés és -fogyasztás közelmúltbeli tendenciái – különösen az online környezetben – arra késztették a tagállamokat, hogy fontolóra vegyenek a médiatartalom-szolgáltatás szabályozását célzó jogszabályokat. A médiaszolgáltatók által a szerkesztői függetlenség biztosítása érdekében alkalmazott megközelítések szintén eltérőek. Az ilyen beavatkozás, valamint a szabályozás és a megközelítések széttagoltsága a belső piacon negatívan befolyásolják a médiaszolgáltatók gazdasági tevékenysége gyakorlásának feltételeit, és végső soron a polgárok és a vállalkozások által igénybe vett médiaszolgáltatások minőségét. Ezért olyan hatékony biztosítékokat kell bevezetni, amelyek Unió-szerte lehetővé teszik a szerkesztői szabadság gyakorlását annak érdekében, hogy a médiaszolgáltatók függetlenül állíthassák elő tartalmaikat, és ezeket a határokon átnyúlóan forgalmazhassák, továbbá hogy azokhoz a médiaszolgáltatás igénybe vevői hozzáférhessenek.

- (19) Az újságírók és a szerkesztők a megbízható médiatartalmak előállításának és biztosításának fő szereplői, különösen a hírekről vagy aktuális témákról szóló tudósítások révén. A források a „nyersanyagot” jelentik az újságírók számára: a médiatartalom, különösen a hírek és az aktuális témákhoz kapcsolódó tartalmak előállításának alapját képezik. Ezért alapvető fontosságú az újságírók azon képességének védelme, hogy információkat gyűjtsenek, azok tényellenőrzését elvégezzék, és elemezzenek, különösen az offline és online bizalmasan átadott vagy közölt olyan információk tekintetében, amelyek újságírói forrásokra vonatkoznak, vagy alkalmasak azok azonosítására. A médiaszolgáltatóknak és szerkesztőségeik munkatársainak, különösen az újságíróknak, beleértve az atipikus foglalkoztatási formákban tevékenykedőket, például a szabadúszókat is, képesnek kell lenniük arra, hogy az újságírói források és a bizalmas kommunikáció szilárd védelmére támaszkodjanak, ideértve az indokolatlan beavatkozással és a megfigyelési technológiák alkalmazásával szembeni védelmet. Az ilyen védelem hiánya gátat vethet a források médiaszolgáltatókhoz történő szabad áramlásának, és ezáltal akadályozhatja a médiaszolgáltatók gazdasági tevékenységének szabad gyakorlását, ami a nyilvánosság tájékoztatásának sérelmével járhat, többek között közérdekű ügyekben. Ennek következtében az ilyen akadályok veszélyeztethetik az újságírók azon szabadságát, hogy gyakorolhassák gazdasági tevékenységüket és betölthessék a „nyilvánosság őrének” létfontosságú szerepét, ami hátrányosan érinti a minőségi médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést.

- (20) Annak érdekében, hogy meg lehessen előzni az újságírói források és a bizalmas kommunikáció védelmének megkerülését, valamint a magán- és családi élet, az otthon és a kapcsolattartás megfelelő tiszteletben tartásának a Chartával összhangban történő biztosítása érdekében biztosítékokat kell alkalmazni azokra a személyekre is, akik a médiaszolgáltatókkal vagy szerkesztőségükkel való rendszeres magánjellegű vagy szakmai kapcsolatukból eredően valószínűleg rendelkeznek újságírói források vagy bizalmas kommunikáció azonosítására alkalmas információkkal. Ennek ki kell terjednie a közös háztartásban állandó és folyamatos jelleggel szoros kapcsolatban élő személyekre és a műsorok vagy sajtótermékek előkészítésében, előállításában vagy terjesztésében hivatásszerűen részt vevő vagy részt vett személyekre, és akik csak a médiaszolgáltatókkal, újságírókkal vagy a szerkesztőség más tagjaival való szoros kapcsolatuk miatt kerülnek célkeresztbe. Az újságírói források és a bizalmas kommunikáció védelmének ki kell terjednie a médiaszolgáltatók munkatársaira, például a technikai személyzet tagjaira, beleértve a kiberbiztonsági szakértőket is, akik maguk is célpontok lehetnek, tekintettel arra a fontos támogató szerepre, amelyet az újságírók mindennapi munkájához az újságírói munka bizalmas jellegének biztosítását lehetővé tevő megoldások formájában nyújtanak, valamint tekintettel annak valószínűségére, hogy ezáltal hozzáférnek az újságírói forrásokra vagy bizalmas kommunikációra vonatkozó információkhoz.

- (21) Az újságírói források és a bizalmas kommunikáció védelme összhangban van a Charta 11. cikkében rögzített alapvető joggal, és hozzájárul annak védelméhez. Alapvető fontosságú továbbá a médiaszolgáltatók, és különösen az oknyomozó újságírók által a demokratikus társadalmakban és a jogállamiság fenntartása érdekében betöltött „nyilvánosság őre” szerep védelme tekintetében. Mindezekre tekintettel az újságírói források és a bizalmas kommunikáció megfelelő szintű védelmének biztosítása megköveteli, hogy az ilyen információk megszerzésére irányuló intézkedéseket olyan hatóság – például bíróság, bíró, az igazságszolgáltatási feladatkörében eljáró ügyész vagy az említett intézkedések engedélyezésére a nemzeti jog szerint hatáskörrel rendelkező más hatóság – engedélyezze, amely képes függetlenül és pártatlanul értékelni, hogy az engedélyezést közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja-e alá. Elengedhetetlen továbbá, hogy a megfigyelési intézkedéseket egy ilyen hatóság rendszeresen felülvizsgálja annak megállapítása érdekében, hogy a szóban forgó intézkedés alkalmazását indokoló feltételek továbbra is teljesülnek-e. Az említett követelmény akkor is teljesül, ha a rendszeres felülvizsgálat célja annak ellenőrzése, hogy teljesülnek-e az intézkedés alkalmazására vonatkozó engedély meghosszabbítását indokoló feltételek.

- (22) Emlékeztetni kell arra is, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban a hatékony bírói jogvédelemhez való jog elvben feltételezi, hogy az érintett személyek kellő időben, a folyamatban lévő nyomozások hatékonyságának veszélyeztetése nélkül értesülnek a tudtukon kívül elrendelt megfigyelési intézkedésekről, annak érdekében, hogy az említett jogot hatékonyan gyakorolhassák. E jog további erősítése érdekében fontos, hogy a médiaszolgáltatók, az újságírók és a velük rendszeres vagy szakmai kapcsolatban álló személyek az említett jog gyakorlása során megfelelő támogatásban részesüljenek. Az ilyen támogatás lehet jogi, pénzügyi vagy egyéb természetű, például a rendelkezésre álló bírósági jogorvoslatokra vonatkozó tájékoztatás. Hatékonyan nyújthat ilyen támogatást például egy független hatóság vagy szerv, vagy – amennyiben ilyen hatóság vagy szerv nem létezik – egy önszabályozó testület vagy mechanizmus. E rendeletnek nem célja, hogy harmonizálja a „fogva tartás”, a „vizsgálat”, az „átkutatás és lefoglalás”, illetve a „megfigyelés” fogalmát.

- (23) Az újságírói források és a bizalmas kommunikáció védelmét a tagállamokban jelenleg heterogén módon szabályozzák. Egyes tagállamok abszolút védelmet biztosítanak azzal szemben, hogy az újságírókat arra kényszerítsék, hogy büntető- és közigazgatási eljárások során olyan információkat fedjenek fel, amelyek azonosítják a forrásukat – beleértve a titoktartási kötelezettség alá eső kommunikációt is. Más tagállamok minősített védelmet biztosítanak, amely bizonyos büntetőjogi vádakon alapuló bírósági eljárásokra korlátozódik, míg mások általános elv formájában nyújtanak védelmet. Ez a médiaszolgáltatások belső piacának széttagoztságához, valamint az újságírói források és a bizalmas kommunikáció védelmére vonatkozó előírások egyenlőtlenségéhez vezet az Unióban. E célból ez a rendelet közös minimumszabályokat vezet be az újságírói források és a bizalmas kommunikáció védelmére vonatkozóan a tagállamok által az ilyen információk megszerzése érdekében alkalmazott kényszerintézkedések tekintetében. Az újságírói források és a bizalmas kommunikáció hatékony védelmének biztosítása érdekében a tagállamok nem hozhatnak ilyen intézkedéseket – beleértve az intruzív megfigyelő szoftverek alkalmazását – a médiaszolgáltatókkal, azok szerkesztőségi munkatársaival vagy bármely olyan személlyel szemben, aki a médiaszolgáltatóval vagy annak szerkesztőségével fennálló rendszeres vagy szakmai kapcsolata miatt újságírói forrásokkal vagy bizalmas kommunikációval kapcsolatos, illetve azok azonosítására alkalmas információkkal rendelkezhet.

- (24) A médiaszakemberek, különösen az újságírók és a szerkesztői tevékenységet végző más médiaszakemberek egyre gyakrabban végzik munkájukat határokon átnyúló projektek keretében, és szolgáltatásaikat egyre inkább határokon átnyúló közönségnek és ebből eredően médiaszolgáltatóknak nyújtják. Ennek eredményeképpen a médiaszolgáltatók valószínűsíthetően akadályokkal, jogbizonytalansággal és egyenlőtlen versenyfeltételekkel fognak szembesülni. Ezért az újságírói források és a velük folytatott bizalmas kommunikáció védelmét uniós szinten harmonizálni kell és tovább kell erősíteni. Ez nem járhat a nemzeti szinten biztosított további védelem vagy abszolút védelem sérelmével.

- (25) Az intruzív megfigyelő szoftverek, beleértve különösen az általánosan „kémprogramként” emlegetett szoftvereket, a médiaszakemberek és forrásaik megfigyelésének különösen tolatkodó formáját jelentik. Alkalmazhatók a hívások titkos rögzítésére vagy a végfelhasználói eszköz mikrofonjának más módon történő használatára, a természetes személyek, gépek vagy azok környezetének filmezésére vagy fényképezésére, üzenetek másolására, titkosított tartalomadatokhoz való hozzáférésre, a böngészési tevékenység nyomon követésére, földrajzi helymeghatározásra vagy egyéb szenzoradatok gyűjtésére, vagy a tevékenységek több végfelhasználói eszközön keresztüli nyomon követésére. Ez visszatarthat a médiaszektorban folytatott gazdasági tevékenységek szabad gyakorlásától. Különösen veszélyt jelent az újságírók és forrásaik közötti bizalmi kapcsolatra, amely az újságírói szakma sarokköve. Tekintettel az ilyen szoftverek digitális és intruzív jellegére, valamint a határokon átnyúló eszközhasználatra, különösen káros hatással van a médiaszolgáltatók gazdasági tevékenységének gyakorlására a belső piacon. Ezért biztosítani kell, hogy a médiaszolgáltatások belső piacán működő médiaszolgáltatók, köztük az újságírók is, szilárd, harmonizált védelmet élvezzenek az intruzív megfigyelő szoftverek Unión belüli telepítésével szemben, ideértve azt is, amikor a tagállamok hatóságai magánfeleket vesznek igénybe a kémprogramok telepítéséhez.

- (26) Intruzív megfigyelő szoftverek telepítésére csak akkor kerülhet sor, ha azt közérdeken alapuló kényszerítő indok támasztja alá, az uniós vagy a nemzeti jog előírja, összhangban áll a Charta 52. cikke (1) bekezdésének a Bíróság általi értelmezésével, valamint az uniós jog egyéb rendelkezéseivel, továbbá ha azt előzetesen engedélyezték, vagy – kivételes és sürgős esetekben – egy igazságügyi hatóság vagy egy független és pártatlan döntéshozó hatóság utólag megerősítette, továbbá ha arra a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat⁹ 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt bűncselekmények nyomozása során kerül sor, e amelyek esetében az érintett tagállam joga szerint e tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, vagy ha arra egyéb meghatározott bűncselekmények nyomozása során kerül sor, amennyiben e bűncselekmények esetében az érintett tagállam nemzeti joga szerint e tagállamban a büntetési tétel felső határa legalább ötévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, és feltéve ha más, kevésbé korlátozó intézkedés nem lenne megfelelő és elegendő a kívánt információ megszerzése céljából. Az arányosság elvével összhangban az egyén jogainak és szabadságainak korlátozására csak akkor kerülhet sor, ha az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célokat szolgál. Így különösen, az intruzív megfigyelő szoftverek alkalmazása tekintetében meg kell győződni arról, hogy a kérdéses bűncselekmény eléri-e az e rendeletben megállapítottak szerinti súlyossági küszöböt, hogy az összes releváns körülmény egyedi értékelését követően a bűncselekményre irányuló nyomozás és a vádemelés indokolja-e az alapvető jogokba és gazdasági szabadságokba való, az intruzív megfigyelő szoftverek alkalmazásából eredő különösen súlyos beavatkozást, hogy elegendő bizonyíték áll-e rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy elkövették-e az említett bűncselekményt, és hogy az intruzív megfigyelő szoftverek alkalmazása megfelelő-e az említett bűncselekményre irányuló nyomozással és a vádemeléssel kapcsolatos tények megállapításához.

⁹ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

- (27) A közszolgálati médiaszolgáltatók különleges szerepet játszanak a médiaszolgáltatások belső piacán azáltal, hogy – az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a tagállamokban történő közcélú műsorszolgáltatás rendszeréről szóló 29. jegyzőkönyvvvel összhangban nemzeti szinten meghatározott feladataik részeként – biztosítják, hogy a polgárok és a vállalkozások változatos tartalomkínálathoz, így minőségi információkhoz, valamint pártatlan és kiegyensúlyozott médiabeszámolókhöz férjenek hozzá. Fontos szerepet játszanak a véleménynyilvánítás és a tájékoztatás szabadságához való alapvető jog fenntartásában, lehetővé téve az emberek számára, hogy változatos információkat keressenek és kapjanak, továbbá előmozdítva a demokrácia, a kulturális sokszínűség és a társadalmi kohézió értékeit. Fórumot biztosítanak a nyilvános vitához, valamint eszközt biztosítanak a polgárok szélesebb körű demokratikus részvételének előmozdításához. A közszolgálati médiaszolgáltatók függetlensége kulcsfontosságú a választási időszakokban annak biztosítása érdekében, hogy a polgárok pártatlan minőségi információkhoz férjenek hozzá. A közszolgálati médiaszolgáltatók azonban különösen ki vannak téve a beavatkozás kockázatának, tekintettel az államhoz való szoros intézményi kötődésükre és a kapott közfinanszírozásra. Ezt a kockázatot súlyosbítja, hogy az Unióban a közszolgálati médiaszolgáltatók által nyújtott kiegyensúlyozott tájékoztatással és e médiumok független irányításával kapcsolatos biztosítékok Unió-szerte eltérőek. Mind a Bizottság 2022. július 13-i, a „2022. évi jogállamisági jelentés” című közleménye, mind a tömegtájékoztatás szabadságával és sokszínűségével foglalkozó központ által kiadott, „Médiapluralizmus Monitor 2022” című jelentés megerősíti, hogy e biztosítékok szétagoltak, és rámutat a nem megfelelő finanszírozásból eredő kockázatokra. Amint azt az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet „A közszolgálati média irányítása és függetlensége” című, 2022. évi jelentésében kimutatta, a közszolgálati médiaszolgáltatók független működésére vonatkozó garanciák Unió-szerte eltérőek, és a nemzeti megközelítések hatóköre és részletessége eltérő.

- (28) A közszolgálati médiaszolgáltatók általi kiegyensúlyozott tudósítást biztosító jogi keretek eltérőek Unió-szerte. Emellett Unió-szerte eltérő szabályok vonatkoznak a közszolgálati médiumok vezetőinek kinevezésére és felmentésére. Amíg például a legtöbb nemzeti jogrend többféle indokot meghatároz a felmentésre, más nemzeti jogrendek nem írnak elő külön szabályokat. Ahol léteznek szabályok, azok egyes esetekben elégtelenek vagy a gyakorlatban nem hatékonyak. Egyes esetekben a tagállamokban jogalkotási reformok szigorították a közszolgálati média állami ellenőrzését, többek között a közszolgálati médiumok vezetőinek vagy igazgatótanácsi tagjainak kinevezése tekintetében. A tagállamok között a közszolgálati médiaszolgáltatók finanszírozásának megfelelőségét és kiszámíthatóságát biztosító megközelítések tekintetében is eltérések mutatkoznak. Amennyiben nem léteznek biztosítékok, vagy azok elégtelenek, fennáll a közszolgálati média szerkesztői irányvonalába vagy irányításába való politikai beavatkozás veszélye. A közszolgálati médiaszolgáltatók függetlenségre vonatkozó biztosítékok hiánya vagy elégtelensége a finanszírozás stabilitásának hiányához is vezethet, ami a közszolgálati médiaszolgáltatókat a politikai ellenőrzés vagy a további politikai ellenőrzés kockázatának teszi ki. Ez a közszolgálati médiumok részleges vagy elfogult tudósításaihoz, a vezetők kinevezésébe vagy felmentésébe való kormányzati beavatkozáshoz, vagy a közszolgálati médiaszolgáltatók önkényes átalakításaihoz vagy instabil finanszírozásához vezethet. Mindez negatívan befolyásolja a független és pártatlan médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést, és ezáltal véleménynyilvánítás szabadságához való, a Charta 11. cikkében foglalt jogot, továbbá a médiaszolgáltatások belső piacán a verseny torzulásához vezethet, a más tagállamokban letelepedett médiaszolgáltatók tekintetében is.

- (29) A nemzeti médiakörnyezetben, amelyet az állami és magán médiaszolgáltatók együttélése jellemez, a közszolgálati médiaszolgáltató hozzájárul a médiapluralizmus előmozdításához és elősegíti a versenyt a médiaágazatban azáltal, hogy a különböző érdeklődési köröknek, nézőpontoknak és demográfiai csoportoknak megfelelő tartalmak széles skáláját állítja elő, valamint alternatív nézőpontokat és műsorszolgáltatási lehetőségeket kínál, amely gazdag és egyedi kínálatot biztosít. A közszolgálati médiaszolgáltatók versenyeznek a magán-médiavállalkozásokkal és online platformokkal – beleértve a más tagállamokban letelepedetteket is – a közönségért és adott esetben a hirdetési forrásokért. Ez érinti a kereskedelmi műsorszolgáltatókat – mind az audiovizuális, mind a rádiós ágazatban –, valamint a kiadókat, és különösen igaz a jelenlegi digitális médiakörnyezetre, amelyben valamennyi médium kiterjed az online szférára, és egyre inkább határokon átnyúlóan nyújtja szolgáltatásait. Ahol ez a kettős és versengő médiapiac, amely az Unió nagy részén jellemző, jól működik, ott valamennyi ágazatban biztosítja a médiaszolgáltatások sokszínű és minőségi kínálatát. Ha azonban a közfinanszírozás az összes néző javát szolgáló feladat teljesítése helyett – a kormányzásba vagy a szerkesztői irányvonalba való politikai beavatkozás eredményeként – részrehajló nézetek terjesztését szolgálja, az a közös érdekekkel ellentétes mértékben befolyásolhatja a kereskedési feltételeket és a versenyt az Unióban. A Törvényszék megerősítette, hogy a közcélú műsorszolgáltatás állami finanszírozása csak annyiban minősíthető az EUMSZ állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseivel összeegyeztethetőnek, amennyiben a közszolgáltatás ellátására irányuló megbízásban foglalt minőségi követelményeket tiszteletben tartják¹⁰.

¹⁰ A Törvényszék T-442/03. sz., *SIC kontra Bizottság* ügyben 2008. június 26-án hozott ítélete, ECLI:EU:T:2008:228, 211. pont.

- (30) Bár – közkeletű kifejezéssel élve – a média foglyul ejtésének kockázata a médiaszolgáltatások piacának egészét érinti, az államhoz való közelsége miatt a közszolgálati médiaszolgáltatók különösen ki vannak téve ennek a kockázatnak. A közszolgálati médiaszolgáltatók független működésének eltérő vagy elégtelen biztosítékai megakadályozhatják vagy visszatárhathatják a más tagállamokból származó médiaszolgáltatókat attól, hogy egy adott médiapiacon működjenek, vagy belépjenek oda. Míg a független médiavállalkozások erőforrásaikat az újságírói normáknak megfelelő, magas színvonalú tudósításokba fektetik, addig egyes, az ilyen normákat be nem tartó, „foglyul ejtett” közszolgálati médiaszolgáltatók kiegyensúlyozatlan tudósításokat nyújthatnak, miközben az állam támogatja őket. A független médiának a független tudósítás révén megszerzett versenyelőnye csökkenhet, mivel a „foglyul ejtett” közszolgálati médiaszolgáltatók érdemtelenül tarthatják meg piaci pozíciójukat. Az átpolitizált médiapiacok hatással lehetnek a reklámpiacok egészére, mivel a vállalkozásoknak a hatékony reklámkampányok kidolgozása mellett a politikára is tekintettel kell lenniük. Ha az – általában megbízható információforrásnak tekintett – közszolgálati médiaszolgáltatók foglyul ejtett voltak miatt részrehajlóan tudósítanak a politikai vagy gazdasági helyzetről, illetve egyes gazdasági szereplőkről, az a vállalatok arra irányuló képességét is gyengítheti, hogy az adott piac gazdasági helyzetéről megfelelően tájékozódjanak, és így megalapozott üzleti döntéseket hozzanak. Az ilyen foglyul ejtés ezért hátrányosan befolyásolhatja a belső piac működését. Végezetül, egyes tagállamokban a „foglyul ejtett” közszolgálati médiaszolgáltatók elfogult tudósításai miatt a polgárok alternatív – különösen az online platformokon elérhető – információforrásokhoz fordulhatnak, ami tovább gyengítheti az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon.

- (31) Ezért szükséges, hogy a tagállamok az Európa Tanács által e tekintetben kidolgozott nemzetközi normákra építve a közszolgálati médiaszolgáltatók független – kormányzati, politikai, gazdasági vagy magánérdekek általi befolyásolástól mentes – működését garantáló, hatékony jogi biztosítékokat vezessenek be Unió-szerte, a Chartával összhangban lévő nemzeti alkotmányos jog sérelme nélkül. E biztosítékoknak magukban kell foglalniuk az azon módokhoz igazodó elveket, amelyek szerint a tagállamok megszervezik közszolgálati médiáikat a szerkesztői politika meghatározásában szerepet játszó vagy a közszolgálati médiaszolgáltatón belül e tekintetben a legfőbb döntéshozó tekintélynek számító személyek vagy szervek kinevezésére és felmentésére vonatkozóan, amilyenek például a nemzeti közigazgatási jogi keretekben vagy a tőzsdén jegyzett magántársaságokra alkalmazandó nemzeti társasági jogi keretekben létező elvek. Az említett elveket nemzeti szinten kell meghatározni. Biztosítani kell továbbá, hogy – az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazásának sérelme nélkül – a közszolgálati médiaszolgáltatókra átlátható és objektív finanszírozási eljárások vonatkozzanak, amelyek elegendő és stabil pénzügyi forrásokat biztosítanak a számukra ahhoz, hogy teljesíthessék közszolgálati feladatukat, kiszámítható módon tervezhessék működésüket, továbbá – közszolgálati feladatuk keretein belül – fejlődhessenek. A finanszírozásról szóló döntéseket és a kapcsolódó előirányzatokat lehetőleg többéves alapon kell biztosítani, összhangban a közszolgálati médiaszolgáltatók közszolgálati feladatával, hogy elkerülhető legyen az éves költségvetési tárgyalásokból eredő nem kívánatos befolyásolás kockázata. E rendelet nem érinti a tagállamoknak a 29. jegyzőkönyvben előírt, a közszolgálati médiaszolgáltatók finanszírozására vonatkozó hatáskörét.

- (32) Alapvető fontosságú, hogy a médiaszolgáltatások igénybe vevői biztosan tudják, ki a médium tulajdonosa, és ki áll mögötte, hogy azonosíthassák és megismerhessék a lehetséges összeférhetetlenségeket. Ez az előfeltétele a megalapozott vélemények kialakításának, és következésképpen a demokráciában való aktív részvételnek. Ez az átláthatóság a szerkesztői függetlenségbe való beavatkozástól való eltérítésre, és így az ilyen beavatkozás kockázatának csökkentésére is hatékony eszköz. Hozzájárul továbbá a nyitott és tisztességes piaci környezethez, és fokozza a médiának a médiaszolgáltatások igénybe vevőivel szembeni elszámoltathatóságát, végső soron hozzájárulva a belső piacon a médiaszolgáltatások minőségéhez. Ezért Unió-szerte valamennyi médiaszolgáltatóra vonatkozóan közös tájékoztatási követelményeket kell bevezetni. Ezeknek a követelményeknek a tulajdonviszonyokra és a közigazgatási szervektől vagy szervezetektől kapott hirdetési bevételekre vonatkozó releváns információk médiaszolgáltatók általi közzétételével kapcsolatos arányos és célzott követelményeket is magukban kell foglalniuk. Az ilyen tájékoztatásra azért van szükség, hogy a médiaszolgáltatások igénybe vevői megérthessék és meg tudják vizsgálni a lehetséges összeférhetetlenségeket – ideértve a médiatulajdonosok politikai érintettségének eseteit is –, ami előfeltétele annak, hogy értékelni tudják a kapott információk megbízhatóságát. Ez csak akkor érhető el, ha a médiaszolgáltatások igénybe vevői a média tulajdonviszonyait illetően felhasználóbarát módon hozzáférhető, naprakész információkkal rendelkeznek, különösen akkor, amikor médiatartalmakat néznek, hallgatnak vagy olvasnak, annak érdekében, hogy az adott tartalmat a megfelelő kontextusba tudják helyezni, és arról megfelelő benyomást tudjanak kialakítani. Így a média tulajdonviszonyaira vonatkozó célzott információk közzététele olyan előnyökkel járna, amelyek egyértelműen meghaladnák a közzétételi kötelezettségnek az alapvető jogokra – többek között a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogra és a személyes adatok védelméhez való jogra – gyakorolt esetleges hatásait. Mindeközben a tagállamok által az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ 30. cikkének (9) bekezdése alapján hozott intézkedések nem sérülhetnek. A releváns médiaszolgáltatóknak elektronikus formában, például a honlapjukon vagy más, könnyen és közvetlenül hozzáférhető médiumon közzé kell tenniük a kért információkat.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (33) A média tulajdonviszonyainak magas szintű átláthatóságához való további hozzájárulás érdekében a tagállamoknak a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket, illetve más illetékes hatóságokat és szerveket is meg kell bízniuk a médiatulajdonosi adatbázisok kialakításával. Az ilyen adatbázisoknak egyablakos ügyintézési pontként kell működniük, amely lehetővé teszi a médiaszolgáltatások igénybe vevői számára, hogy könnyen ellenőrizhessék az adott médiaszolgáltatóval kapcsolatos releváns információkat. Tekintettel a nemzeti közigazgatási sajátosságokra és az adminisztratív terhek csökkentése céljából a tagállamoknak rugalmasan kell dönteniük arról, hogy melyik hatóság vagy szerv legyen felelős az ilyen médiatulajdonosi adatbázisok kialakításáért. Ez lehet például egy nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv, vagy egy másik közigazgatási szerv, amely viszont a feladat elvégzéséhez igénybe veheti egy másik, megfelelő szakértelemmel rendelkező szerv segítségét.

- (34) A média integritás proaktív megközelítést is igényel a híreket és aktuális témákhoz kapcsolódó tartalmakat szolgáltató médiavállalkozások szerkesztői függetlenségének előmozdítása érdekében, különösen belső biztosítékok révén. A médiaszolgáltatóknak arányos intézkedéseket kell elfogadniuk annak biztosítása érdekében, hogy a szerkesztők szabadon hozhassák meg a szerkesztői döntéseket a médiaszolgáltató hosszú távú szerkesztői irányvonala által kijelölt kereteken belül. Az a célkitűzés, hogy a szerkesztői döntések, nevezetesen a főszerkesztők és a szerkesztők által az egyes tartalmakkal kapcsolatban hozott döntések megvédésre kerüljenek az indokolatlan beavatkozástól, hozzájárul az egyenlő versenyfeltételek biztosításához a médiaszolgáltatások belső piacán, valamint ezen szolgáltatások minőségéhez. Ezek az intézkedéseknek a média függetlenségével kapcsolatos normáknak a szerkesztési folyamat egészére kiterjedő tiszteletben tartását hivatottak biztosítani, beleértve az újságírói tartalom integritásának védelmét is. Ez a célkitűzés összhangban van a Charta 11. cikke szerinti, az információk megismeréséhez és közléséhez való alapvető joggal is. Az említett megfontolásokra tekintettel a médiaszolgáltatóknak a médiaszolgáltatásaikat igénybe vevők tekintetében felmerülő tényleges vagy potenciális összeférhetlenségekkel kapcsolatos átláthatóságot szintén biztosítaniuk kell.

- (35) A médiaszolgáltatóknak – a méretükhöz, struktúrájukhoz és szükségleteikhez igazodó – belső biztosítékokat kell elfogadniuk a szerkesztői döntések függetlenségének garantálása érdekében. Az (EU) 2022/1634 bizottsági ajánlás¹² felsorolja azokat az önkéntes belső biztosítékokat, amelyeket e tekintetben a médiavállalkozások elfogadhatnak. E rendelet nem értelmezhető úgy, hogy megfosztja a magán médiaszolgáltatók tulajdonosait azon előjoguktól, hogy stratégiai vagy általános célokat tűzzenek ki, vagy előmozdítsák vállalkozásaik növekedését és pénzügyi életképességét. E tekintetben e rendeletnek el kell ismernie, hogy a szerkesztői függetlenség előmozdításának célját össze kell egyeztetni a magánmédiatulajdonosok törvényes jogaival és érdekeivel, például a médiaszolgáltatónak a szerkesztői irányvonal meghatározásához és a szerkesztőség összetételének alakításához fűződő jogával.

¹² A Bizottság (EU) 2022/1634 ajánlása (2022. szeptember 16.) a médiaágazatban a szerkesztői függetlenséget és a tulajdonviszonyok átláthatóságát szavatoló belső biztosítékokról (HL L 245., 2022.9.22., 56. o.).

- (36) A független nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek kulcsfontosságúak a médiajog Unió-szerte történő megfelelő alkalmazásához. Bár a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek gyakran nem rendelkeznek hatáskörrel a sajtóágazattal kapcsolatban, ők a legalkalmasabbak arra, hogy gondoskodjanak a szabályozási együttműködéssel és általában a médiaszolgáltatások jól működő piacával kapcsolatos, az e rendeletben előírt követelmények helyes alkalmazásáról. A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges erőforrásokkal a személyzet, a szakértelem és a pénzügyi eszközök tekintetében, beleértve a Médiaszolgáltatások Európai Testületének (a továbbiakban: a Testület) tevékenységében való részvételhez szükségeseket is. Biztosítani kell számukra a technikai erőforrásokat, például a megfelelő digitális eszközöket. Adott esetben a tagállamoknak a szükséges mértékben növelniük kell a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek számára biztosított forrásokat, figyelembe véve az e rendelet által rájuk ruházott további feladatokat. A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek megfelelő hatáskörrel kell rendelkezniük, különösen ahhoz, hogy információkat és adatokat kérjenek az e rendelet hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyektől, vagy olyan természetes vagy jogi személyektől, akiről észszerűen feltételezhető, hogy szakmai, üzleti, vagy a hivatásuk gyakorlásához kapcsolódó célból birtokában lehetnek a szükséges információknak és adatoknak, tekintettel az ilyen személyek jogaira és érdekeire.

- (37) E rendelet és más uniós médiajogszabályok következetes alkalmazásának biztosítása érdekében létre kell hozni a Testület, mint független tanácsadó szervet az Unió szintjén, amely összefogja a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket, és koordinálja azok tevékenységét. Feladatainak ellátása és hatáskörének gyakorlása során a Testületnek teljes mértékben függetlennek kell lennie, beleértve bármely politikai vagy gazdasági befolyástól való mentességet; a Testület továbbá nem kérhet és nem fogadhat el utasítást sem bármely kormánytól, intézménytől, legyen az nemzeti, nemzetek feletti vagy nemzetközi, sem bármely közjogi vagy magánjogi személytől vagy szervezettől. A 2010/13/EU irányelvvel létrehozott Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportja (ERGA) alapvető szerepet játszott az említett irányelv következetes végrehajtásának előmozdításában. A Testületnek ezért az ERGA-ra kell épülnie, és annak helyébe kell lépnie. Ehhez a 2010/13/EU irányelv ERGA-t létrehozó 30b. cikkének törlésére irányuló célzott módosítása, valamint ebből következően az ERGA-ra és annak feladataira való hivatkozások felváltása szükséges. A 2010/13/EU irányelvnek e rendelettel történő módosítása indokolt, mivel e módosítás olyan rendelkezésekre korlátozódik, amelyeket a tagállamoknak nem kell átültetniük, és amelynek címzettjei az Unió intézményei.

- (38) A Testületnek találkozási lehetőséget kell biztosítania a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek magas rangú képviselői számára. Az említett képviselőket a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek kell kinevezniük. Amennyiben a tagállamoknak több – többek között regionális szintű – nemzeti szabályozó hatósága vagy szerve van, megfelelő eljárások révén közös képviselőt kell választani, és a szavazati jogot továbbra is tagállamonként egy képviselőre kell korlátozni. A Testületben végzett tevékenységeik céljából a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek képesnek kell lenniük arra, hogy konzultáljanak és koordináljanak a tagállamuk releváns illetékes hatóságaival vagy testületeivel, valamint adott esetben önszabályozó testületeivel. Ez nem érintheti a többi nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv azon lehetőségét, hogy adott esetben részt vegyen a Testület ülésein. A Testület számára biztosítani kell a lehetőséget, hogy eseti alapon külső szakértőket is meghívjon az üléseire. Biztosítani kell továbbá számára a lehetőséget, hogy a Bizottsággal egyeztetve állandó megfigyelőket jelöljön ki az ülésein való részvételre, beleértve különösen a tagjelölt országok vagy potenciális tagjelöltek nemzeti szabályozó hatóságait vagy szerveit, illetve más illetékes nemzeti hatóságok ad hoc küldötteit.

- (39) A médiaágazat érzékenysége miatt és az ERGA által az eljárási szabályzatában meghatározottak szerint hozott döntésekre vonatkozó gyakorlatot követve a Testületnek a szavazatok kétharmados többségével kell meghoznia határozatait. A Testület eljárási szabályzatának meg kell határoznia különösen az elnök és az alelnök szerepét, feladatait és kinevezési eljárásait, valamint a Testület tagjai összeférhetlenségének megelőzésére és kezelésére irányuló szabályokat. A Testület számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az elnök és az alelnök munkájának támogatása érdekében irányítócsoportot hozzon létre. Az irányítócsoport összetételének tükröznie kell a földrajzi kiegyensúlyozottság elvét. Az irányítócsoportra vonatkozó konkrét szabályokat a Testületnek kell meghatároznia az eljárási szabályzatában. Az ERGA elnökének és alelnökének az ERGA igazgatótanács tagjainak támogatásával elő kell segítenie az ERGA-ból a Testületre történő rendezett, átlátható és hatékony átállást, amíg a Testület elnökét és alelnökét meg nem választják.

- (40) Amennyiben a Testület az audiovizuális médiaágazaton kívüli kérdésekkel foglalkozik, olyan hatékony konzultációs mechanizmusra kell támaszkodnia, amely bevonja a releváns médiaágazatok uniós és nemzeti szinten tevékenykedő érdekelt feleit. Ilyen érdekelt felek lehetnek a sajtótanácsok, az újságíró-szövetségek, a szakszervezetek és a vállalati szövetségek. A Testületnek lehetőséget kell biztosítania ezen érdekelt felek számára, hogy felhívják a figyelmét az ágazatukat érintő fejleményekre és kérdésekre. A konzultációs mechanizmusnak lehetővé kell tennie a Testület számára, hogy az érdekelt felektől célzott véleményeket kapjon, és az annak munkáját támogató releváns információkhoz jusson. A konzultációs mechanizmus szabályainak az eljárási szabályzatában történő meghatározásakor a Testületnek figyelembe kell vennie az átláthatóság, a sokszínűség és a méltányos földrajzi képviselet szükségességét. A Testület számára lehetővé kell tenni, hogy további releváns információk összegyűjtése érdekében konzultáljon a tudományos élet képviselőivel is.

- (41) A Szerződések által a Bizottságra ruházott hatáskörök sérelme nélkül alapvető fontosságú, hogy a Bizottság és a Testület szorosan együttműködjön, lehetővé téve a Testület számára, hogy tanácsal lássa el és támogassa a Bizottságot a hatáskörébe tartozó médiaszolgáltatásokkal kapcsolatos kérdésekben. A Testületnek aktívan támogatnia kell a Bizottságot e rendelet következetes és hatékony alkalmazásának és a 2010/13/EU irányelv végrehajtásának garantálásában. E célból a Testületnek különösen tanácsot és segítséget kell nyújtania a Bizottságnak az uniós jog alkalmazása szempontjából releváns szabályozási, technikai, vagy gyakorlati kérdésekben, elő kell mozdítania az együttműködést, valamint az információk, a tapasztalatok és a bevált gyakorlatok hatékony cseréjét, továbbá véleményeket kell kidolgoznia az e rendeletben előírt kérdésekben, figyelembe véve adott esetben a tömegtájékoztatás szabadságának és a médiapluralizmusnak az érintett médiapiacokon fennálló helyzetét. Ezek a vélemények nem lehetnek kötelező erejűek, de hasznos iránymutatásként szolgálhatnak az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek számára, és azokat a Bizottság figyelembe vehetné az e rendelet következetes és hatékony alkalmazásának és a 2010/13/EU irányelv végrehajtásának biztosításával kapcsolatos feladatai során. Ha a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek minden tőlük telhetőt megtesznek a Testület véleményének végrehajtása érdekében, vagy pedig megfelelően megindokolják az attól való eltérést, akkor úgy kell tekinteni, hogy a Testület véleményét a lehető legteljesebb mértékben figyelembe vették.

- (42) Feladatainak hatékony és független ellátása érdekében a Testület munkáját a Testület tevékenységeivel foglalkozó titkárságnak kell segítenie. A Titkárságot a Bizottságnak kell biztosítania. A titkárságnak elegendő forrásokkal kell rendelkeznie feladatai ellátásához. A Bizottság intézményi és költségvetési autonómiájának sérelme nélkül fontos, hogy a Bizottság figyelembe vegye a Testület által közölt igényeket, különösen – a feladatok hatékony ellátása érdekében – a titkárság személyzetének képzettségével, szakértelmével és profiljával kapcsolatban. A titkárság számára lehetővé kell tenni, hogy igénybe vegye a nemzeti szabályozó szervek vagy szervezetek szakértelmét és erőforrásait. Ez kulcsfontosságú lenne ahhoz, hogy segítse a Testületet a munkája eredményeinek előkészítésében. Ezért a titkárságnak megfelelő számú, a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek által kirendelt munkatárssal kell rendelkeznie, hogy hasznosítani tudja azok szakértelmét és tapasztalatát. A Testület feladatai független végrehajtásához való hozzájárulásra irányuló megbízatása keretében a titkárság kizárólag a Testület utasításait követheti a Testületnek az e rendelet szerinti feladatai végrehajtásához nyújtott támogatása során. A titkárságnak érdemi, adminisztratív és szervezési támogatást kell nyújtania a Testületnek, és segítenie kell a Testületet feladatai ellátásában, különösen a vonatkozó kutatási vagy információgyűjtési tevékenységek elvégzése révén.

- (43) A médiaszolgáltatások belső piacának megfelelő működéséhez elengedhetetlen a független médiaszabályozó hatóságok vagy szervek közötti szabályozási együttműködés. A 2010/13/EU irányelv azonban nem ír elő strukturált együttműködési keretet a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek számára. Az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó uniós keretnek az (EU) 2018/1808 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ általi módosítása óta - amely kiterjesztette annak hatályát a videómegosztó-platformokra - egyre nagyobb igény mutatkozik a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti szoros együttműködésre, különösen a határokon átnyúló ügyek megoldása érdekében. Ez az igény az uniós médiakörnyezet új kihívásaira tekintettel is indokolt, amelyeket e rendelet kezelni kíván, többek között azáltal, hogy a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket új feladatokkal bízza meg.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1808 irányelve (2018. november 14.) a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról (HL L 303., 2018.11.28., 69. o.).

- (44) Tudatában az említett kihívásoknak, valamint az audiovizuális médiaszolgáltatások terén folytatott szorosabb együttműködés igényére való reagálás érdekében 2020-ban az ERGA egyetértési megállapodást kötött, amelyben nem kötelező erejű mechanizmusokat határoztak meg a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozóan az audiovizuális médiaszolgáltatásokra és a videómegosztóplatform-szolgáltatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazásának megerősítése érdekében. Az említett önkéntes keretre építve, valamint az uniós médiajog hatékony érvényesítésének biztosítása, a médiaszolgáltatások belső piacán a további akadályok teremtésének elkerülése, valamint az alkalmazandó szabályoknak a tisztességtelen médiaszolgáltatók általi lehetséges kijátszásának megelőzése érdekében alapvető fontosságú egy világos és kötelező erejű keret biztosítása a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek számára ahhoz, hogy a kialakított jogi kereten belül hatékonyan és eredményesen együttműködjenek egymással. Ez a keret elengedhetetlen a 2010/13/EU irányelv sarokkövét képező származási ország elvének fenntartásához és annak biztosításához, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek képesek legyenek felügyeletet gyakorolni a releváns médiaszolgáltatók felett. Célként e rendelet következetes és hatékony alkalmazásának és a 2010/13/EU irányelv végrehajtásának biztosítását kell kitűzni, például a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti zökkenőmentes információcsere biztosítása vagy a joghatósági ügyekkel kapcsolatos kérdések gyors kezelésének lehetővé tételével. Amikor a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek információt cserélnek, tiszteletben kell tartani az információcserére vonatkozó valamennyi releváns uniós és nemzeti jogot, beleértve a releváns adatvédelmi jogot is. Az ilyen együttműködés, és különösen a gyorsított együttműködés alapvetően fontos a belső piacnak a tisztességtelen médiaszolgáltatókkal szembeni védelmét célzó intézkedések támogatásához, biztosítva ugyanakkor az alapvető jogoknak, különösen a véleménynyilvánítás szabadságának a tiszteletben tartását. A gyorsított együttműködésre különösen szükség van annak megakadályozásához, hogy a 2010/13/EU irányelv 3. cikkének (3) és (5) bekezdése alapján egyes tagállamokban felfüggesztett médiaszolgáltatásokat műholdon keresztül, illetve más módon továbbra is nyújtsák ezekben a tagállamokban, és ezáltal az uniós joggal összhangban hozzá lehessen járulni a vonatkozó nemzeti intézkedések hatékony érvényesüléséhez. A Testület véleményei fontosak lesznek az együttműködési mechanizmus hatékony működése szempontjából.

- (45) A videómegosztó-platformok páneurópai jellege miatt a nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek külön eszközzel kell rendelkezniük annak érdekében, hogy megvédjék a videómegosztóplatform-szolgáltatások felhasználóit bizonyos jogellenes és káros tartalmaktól, ideértve a kereskedelmi közleményeket. Különösen – a származási ország elvének sérelme nélkül – olyan mechanizmusra van szükség, amely lehetővé teszi bármely releváns nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv számára, hogy felkérje partnerét a szükséges és arányos intézkedések megtételére annak biztosítása érdekében, hogy a videómegosztóplatform-szolgáltatók eleget tegyenek a 2010/13/EU irányelv 28b. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése szerinti kötelezettségeiknek. Ez elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a közönség – és különösen a kiskorúak – Unió-szerte hatékony védelemben részesüljenek a videómegosztó platformokon megjelenő tartalmakhoz való hozzáférés során, és az online kereskedelmi kommunikáció tekintetében a megfelelő szintű átláthatóságra számíthassanak. A Testület által nyújtott közvetítés és a Testület véleményei elősegítik, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervezetek számára kölcsönösen elfogadható és kielégítő eredmények szülessenek. Amennyiben egy ilyen mechanizmus alkalmazása nem vezet békés megoldáshoz, az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásoknak egy másik tagállamból történő nyújtásának szabadsága csak a 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁴ 3. cikkében meghatározott feltételek teljesülése és az ott meghatározott eljárás követése esetén korlátozható.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve (2000. június 8.) a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól (Elektronikus kereskedelemről szóló irányelv) (HL L 178., 2000.7.17., 1. o.).

- (46) Alapvető fontosságú a következetes szabályozási gyakorlatnak, valamint e rendelet következetes és hatékony alkalmazásának és a 2010/13/EU irányelv végrehajtásának a biztosítása. E célból, valamint az uniós médiajog egységes végrehajtásának biztosítása érdekében a Bizottság szükség esetén iránymutatásokat adhat ki az e rendelet és a 2010/13/EU irányelv hatálya alá tartozó, határokon átnyúló kérdésekről. Amikor arról dönt, hogy kiadjon-e iránymutatásokat, valamint a 2010/13/EU irányelvhez kapcsolódó ügyek esetében az említett irányelvvel létrehozott kapcsolattartó bizottsággal folytatott releváns megbeszélésekre tekintettel, a Bizottságnak figyelembe kell vennie különösen a jelentős számú tagállamot érintő szabályozási kérdéseket vagy határokon átnyúló elemet tartalmazó szabályozási kérdéseket. Tekintettel az információk bőségére, valamint a médiához való hozzáférés céljából a digitális eszközök egyre növekvő használatára, fontos biztosítani az általános érdekű tartalmak kiemelését annak érdekében, hogy elősegítsük az egyenlő versenyfeltételek megteremtését a belső piacon, valamint a tájékoztatáshoz való, a Charta 11. cikke szerinti alapvető jog tiszteletben tartását. Tekintettel arra, hogy a 2010/13/EU irányelv 7a. cikke alapján hozott nemzeti intézkedések hatással lehetnek a médiaszolgáltatások belső piacának működésére, fontos lenne a Bizottság iránymutatása a jogbiztonság eléréséhez ezen a területen. Hasznos lenne továbbá iránymutatást nyújtani a 2010/13/EU irányelv 5. cikkének (2) bekezdése alapján hozott nemzeti intézkedésekről annak biztosítása érdekében, hogy a média tulajdonviszonyaira vonatkozó hozzáférhető, pontos és naprakész információk nyilvánosan hozzáférhetőek legyenek, valamint a médiaszolgáltatók azon kötelezettségéről, hogy a szolgáltatásaikat igénybe vevők számára bizonyos naprakész információkat tegyenek könnyen és közvetlenül hozzáférhetővé. Iránymutatásai elkészítésének folyamatában a Bizottságot a Testületnek kell segítenie. A Testületnek különösen meg kell osztania a Bizottsággal a releváns iránymutatások által lefedett területekkel és témákkal kapcsolatos szabályozási, technikai és gyakorlati szakértelmét.

- (47) A nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek olyan konkrét gyakorlati szakértelemmel rendelkeznek, amely lehetővé teszi számukra, hogy hatékonyan egyensúlyt teremtsenek a médiaszolgáltatók és a médiaszolgáltatások igénybe vevőinek érdekei között, miközben biztosítják a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartását, valamint a médiapluralizmus megvédését és előmozdítását. Ez különösen a belső piacnak az Unión kívülről nyújtott olyan médiaszolgáltatásoktól való védelme szempontjából fontos, amelyek a terjesztés vagy az elérés módjától függetlenül az Unión belüli közönséget célozzák meg vagy érik el, amennyiben – többek között a harmadik országok által e médiaszolgáltatások felett gyakorolt esetleges ellenőrzés figyelembevételével – e médiaszolgáltatások a közbiztonságot sérthetik vagy arra nézve a sérelem kockázatával járhatnak. A közbiztonság megsértésének kockázata kapcsolódhat az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁵ 5. cikkében tárgyalt, terrorista bűncselekmény elkövetésére való nyilvános uszításhoz, valamint a külföldi információmanipulációval és beavatkozással kapcsolatos szisztematikus nemzetközi kampányokhoz, amelyek célja az egész Unió vagy egyes tagállamok destabilizálása. Mindezt figyelembe véve meg kell erősíteni a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti koordinációt a közbiztonságot fenyegető, az említett médiaszolgáltatásokból eredő esetleges veszélyek együttes kezelése érdekében, és jogi keretet kell biztosítani az uniós médiajoggal összhangban elfogadott nemzeti intézkedések hatékonyságának és lehetséges koordinálásának biztosítása érdekében.

¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

- (48) Koordinálni kell azokat a nemzeti intézkedéseket, amelyek az Unión kívülről származó vagy az Unión kívül letelepedett, és az Unión belüli közönséget megcélzó médiaszolgáltatások közbiztonságot fenyegető veszélyeivel szembeni fellépés céljából hoztak, beleértve azt a lehetőséget is, hogy a Testület a Bizottsággal konzultálva adott esetben véleményt adjon ki az ilyen intézkedésekről, különösen, ha egy helyzet számos tagállamot érint. E tekintetben a közbiztonsággal kapcsolatos kockázatokat valamennyi releváns, uniós és nemzeti szintű ténybeli és jogi elem figyelembevételével kell értékelni, beleértve azon meglévő értékeléseket is, hogy az érintett médiaszolgáltatást milyen módon terjesztik vagy érik el az Unió területén. Annak lehetővé tételét kell megcélozni, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek koordináltabb megközelítést alkalmazzanak az ilyen médiaszolgáltatások terjesztésének korlátozásával kapcsolatban, a tagállamoknak, vagy nemzeti szabályozó hatóságaiknak vagy szerveiknek az uniós joggal összhangban lévő hatásköreinek sérelme nélkül. E tekintetben az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek számára lehetővé kell tenni, hogy a médiaszolgáltatóval szembeni intézkedések mérlegelése során figyelembe vegyék a Testület véleményét. Ez nem érinti az Unió EUMSZ 215. cikke szerinti hatáskörét.

- (49) A nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek azon feladatának további támogatása érdekében, hogy megvédjék a médiaszolgáltatások belső piacát a tisztességtelen médiaszolgáltatóktól, a Testületnek össze kell állítania az Unión kívül letelepedett vagy onnan származó médiaszolgáltatókra vonatkozó kritériumok listáját. Egy ilyen lista segítené az érintett nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket olyan helyzetekben, amikor egy releváns médiaszolgáltató egy tagállamban kérelmezi, hogy az adott tagállam joghatósága alá tartozzon, vagy amikor úgy tűnik, hogy egy már valamely tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltató komoly és súlyos kockázatot jelent a közbiztonságra. A listán szereplő elemek vonatkozhatnak többek között a tulajdonviszonyokra, a vezetésre, a finanszírozási struktúrákra, a harmadik országoktól való szerkesztői függetlenségre, vagy a szerkesztés szakmai normáit szabályozó, egy vagy több tagállamban működő társ- vagy önszabályozási mechanizmusban való részvételre.

- (50) Az online óriásplatformok sok felhasználó számára a médiatartalomhoz és a médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférés kapujaként működnek. A tartalmukért szerkesztői felelősséget vállaló médiaszolgáltatók alapvető szerepet játszanak az információk terjesztésében és az információk megismeréséhez és közléséhez való jog online gyakorlásában. E szerkesztői felelősség gyakorlása során a médiaszolgáltatóknak gondosan kell eljárniuk, továbbá megbízható és az alapvető jogokat tiszteletben tartó információkat kell szolgáltatniuk, összhangban a tagállamokban rájuk vonatkozó szabályozási követelményekkel, illetve társ- vagy önszabályozási mechanizmusokkal. Ezért a felhasználók információk megismeréséhez és közléséhez való jogára is tekintettel, amennyiben az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltató úgy véli, hogy a szóban forgó médiaszolgáltatók által kínált tartalom összeegyeztethetetlen a szerződési feltételeivel, az (EU) 2022/2065 rendelettel összhangban kellően figyelembe kell venniük a tömegtájékoztatás szabadságát és a médiapluralizmust, és az (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁶ 4. cikkének (1) bekezdésében és az (EU) 2022/2065 rendelet 17. cikkében említettek szerinti indokolásban a lehető legrövidebb időn belül meg kell adniuk a szükséges magyarázatot a médiaszolgáltatóknak. Annak érdekében, hogy az adott tartalom korlátozása a lehető legkisebb mértékben befolyásolja a felhasználók információk megismeréséhez és közléséhez való jogát, az online óriásplatformoknak a láthatóság felfüggesztésének vagy korlátozásának hatálybalépése előtt be kell nyújtaniuk az indokolásukat. Emellett lehetőséget kell biztosítaniuk az érintett médiaszolgáltató számára, hogy a láthatóság felfüggesztésének vagy korlátozásának hatálybalépése előtt, az indokolás kézhezvételétől számított 24 órán belül válaszoljon arra. Az (EU) 2022/2065 rendelet 36. cikkének (2) bekezdésében említett válsághelyzet esetén rövidebb határidőt is lehet alkalmazni, különösen annak figyelembevétele érdekében, hogy ilyen kivételes körülmények között sürgősen szükség van a releváns tartalom moderálására.

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1150 rendelete (2019. június 20.) az online közvetítő szolgáltatások üzleti felhasználói tekintetében alkalmazandó tisztességes és átlátható feltételek előmozdításáról (HL L 186., 2019.7.11., 57. o.).

- (51) Nem tekintendő a láthatóság korlátozásának, ha az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatók a szolgáltatási feltételeiknek megfelelően és az uniós joggal összhangban címkézést vagy az életkor ellenőrzését szolgáló eszközöket alkalmaznak. A médiaszolgáltató online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató indoklására adott válaszát követően, vagy amennyiben az adott határidőn belül nem érkezik válasz, az említett online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatónak tájékoztatnia kell a médiaszolgáltatót arról, hogy szándékában áll-e bevezetni az online közvetítői szolgáltatásainak a médiaszolgáltató által nyújtott tartalom vonatkozásában történő felfüggesztését vagy e tartalom láthatóságának korlátozását. Ez a rendelet nem érintheti az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók azon kötelezettségét, hogy intézkedéseket hozzanak a szolgáltatásaikon keresztül terjesztett jogellenes tartalmakkal szemben, intézkedéseket hozzanak a szolgáltatásaik által – például dezinformáció révén – jelentett rendszerszintű kockázatok értékelése és csökkentése érdekében vagy intézkedéseket hozzanak a kiskorúak védelme érdekében. Ebben az összefüggésben e rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy eltérne az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatóknak az (EU) 2022/2065 rendelet 28., 34. és 35. cikke, valamint a 2010/13/EU irányelv 28b. cikke szerinti kötelezettségeitől.
- (52) Tekintettel a szolgáltatásnyújtás szabadságára és a véleménynyilvánítás szabadságára gyakorolt várható pozitív hatásra, indokolt, hogy amennyiben a médiaszolgáltatók megfelelnek bizonyos szabályozási, társszabályozási vagy önszabályozási előírásoknak, az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók döntéseivel szembeni panaszaikat kiemelten és indokolatlan késedelem nélkül kezeljék.

- (53) E célból a médiatartalomhoz való hozzáférést biztosító, online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatóknak olyan funkciót kell biztosítaniuk az online interfészükön, amely lehetővé teszi a médiaszolgáltatók számára, hogy nyilatkozzanak arról, hogy megfelelnek bizonyos követelményeknek, fenntartva ugyanakkor annak lehetőségét, hogy az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók visszautasítsák az említett nyilatkozatot, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az említett feltételek nem teljesülnek. Amennyiben egy médiaszolgáltató úgy nyilatkozik, hogy megfelel a szabályozási követelményeknek vagy a társszabályozási vagy önszabályozási mechanizmusnak, lehetővé kell tenni számára, hogy megadja a releváns nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv, vagy a társszabályozási vagy önszabályozási mechanizmus képviselőinek az elérhetőségét, beleértve az egy adott ágazatot képviselő és uniós vagy nemzeti szinten működő, széles körben elismert szakmai szövetségek által biztosított elérhetőségeket is. Megalapozott kétség esetén ezen információ lehetővé tenné az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók számára, hogy az említett hatóságoktól vagy szervektől megerősítést kapjon, hogy a médiaszolgáltatóra ilyen követelmények vagy mechanizmusok vonatkoznak. Az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatóknak adott esetben figyelembe kell venniük az említett követelményeknek – például az Európai Szabványügyi Bizottság égisze alatt kidolgozott Journalism Trust Initiative kezdeményezés géppel olvasható szabványának vagy más vonatkozó magatartási kódexeknek – való megfelelésre vonatkozó információkat. A médiaforrások integritását a médiaágazattal egyeztetett normák alapján elismerő elismert civil társadalmi szervezetek, tényellenőrző szervezetek és más releváns szakmai szervezetek számára is lehetővé kell tenni, hogy jelezzék az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatóknak, ha egyes médiaszolgáltatók esetleg nem felelnek meg a saját nyilatkozatra releváns követelményeknek. A Bizottság által kiadott iránymutatások alapvető fontosságúak lennének e funkció hatékony létrehozásához. Az említett iránymutatásoknak hozzá kell járulniuk a funkcióval való esetleges visszaélés kockázatának minimalizálásához, különösen a dezinformációt, információmanipulációt és beavatkozást rendszeresen alkalmazó médiaszolgáltatók esetében, beleértve az egyes harmadik országok által ellenőrzött szolgáltatókat is, figyelembe véve a Testület által a 17. cikk (4) bekezdésével összhangban kidolgozandó kritériumokat. E célból az említett iránymutatások kiterjedhetnek az elismert civil társadalmi szervezeteknek, köztük a tényellenőrző szervezeteknek a nyilatkozatok felülvizsgálatába történő bevonásával kapcsolatos vagy a nemzeti szabályozó hatóságokkal vagy szervekkel vagy társszabályozó vagy önszabályozó szervekkel való konzultációval kapcsolatos megállapodásokra.

- (54) Ez a rendelet elismeri a társszabályozási és önszabályozási mechanizmusok jelentőségét a médiaszolgáltatások online óriásplatformokon történő nyújtása terén. Az ilyen mechanizmusok egyfajta önkéntes kezdeményezést jelentenek, például magatartási kódexek formájában, amelyek lehetővé teszik a médiaszolgáltatók vagy képviselőik számára, hogy egymás között és a maguk számára közös iránymutatásokat fogadjanak el, többek között az etikai normákra, a hibák kijavítására vagy a panaszkezelésre vonatkozóan. A média erőteljes, inkluzív és széles körben elfogadott önszabályozása a médiaszolgáltatások minőségének és szakmaiságának hatékony garanciája, és nélkülözhetetlen a szerkesztői integritás megőrzése szempontjából.
- (55) Az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatóknak párbeszédet kell folytatniuk azokkal a médiaszolgáltatókkal, amelyek tiszteletben tartják a hitelességre és az átláthatóságra vonatkozó normákat, és amelyek úgy vélik, hogy az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók visszatérően alapos indok nélkül korlátozzák vagy felfüggesztik a tartalmaikat, annak érdekében, hogy békés megoldást találjanak bármely indokolatlan korlátozás vagy felfüggesztés megszüntetésére és ezek jövőbeli elkerülésére. Az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatóknak jóhiszeműen kell részt venniük az ilyen párbeszédekben, különös figyelmet fordítva a tömegtájékoztatás szabadságának és az információszabadságnak a védelmére. A Testületnek tájékoztatnia kell a Bizottságot az ilyen párbeszédnek eredményeire vonatkozó véleményeiről. A Bizottság figyelembe veheti ezeket a véleményeket az (EU) 2022/2065 rendelet végrehajtásával összefüggésben.

- (56) Az ERGA-nak a dezinformáció visszaszorítását célzó uniós gyakorlati kódex aláírói általi megfelelés nyomon követésében játszott hasznos szerepére építve a Testületnek legalább évente strukturált párbeszédet kell szerveznie az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók, a médiaszolgáltatók képviselői és a civil társadalom képviselői között az online óriásplatformokon a független média változatos kínálataihoz való hozzáférés előmozdítása, az e rendelet releváns rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok és bevált gyakorlatok megvitatása – az online óriásplatformok általi moderálási eljárások tekintetében is –, valamint a felhasználók káros tartalmakkal szembeni védelmét célzó önszabályozási kezdeményezések – többek között a dezinformáció elleni küzdelmet célzó kezdeményezések – betartásának nyomon követése érdekében. A Bizottság adott esetben megvizsgálhatja az ilyen strukturált párbeszéd eredményeiről szóló jelentéseket, amikor az (EU) 2022/2065 rendelet végrehajtásának részeként Unió-szerte értékeli a rendszerszintű és felmerülő kérdéseket, és e célból kérheti a Testület támogatását.

- (57) A műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatások igénybe vevőinek képesnek kell lenniük arra, hogy preferenciáiknak megfelelően ténylegesen megválasszák az általuk megtekinteni vagy meghallgatni kívánt tartalmakat. A tartalmak megválasztására vonatkozó szabadságukat azonban korlátozhatják a médiaágazatban alkalmazott kereskedelmi gyakorlatok, például a médiaszolgáltatók, valamint azon eszközök gyártói vagy azon felhasználói interfészek szolgáltatói közötti, a tartalom rangsorolására vonatkozó megállapodások, amelyek a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést és e szolgáltatások használatát szabályozzák vagy kezelik, például a csatlakoztatott tévékészülékek vagy a gépjármű-audiorendszerek. A rangsorolást el lehet végezni például egy eszköz kezdőképernyőjén, hardverbeállítások vagy szoftverparancsikonok, alkalmazások és keresőmezők révén, amelyek hatással vannak a szolgáltatás igénybe vevőinek magatartására, és nem kívánt módon arra ösztönözhetik őket, hogy bizonyos mediakínálatokat előnyben részesítsenek másokkal szemben. A felhasználói választást a zárt körű, előre telepített alkalmazások is korlátozhatják. A felhasználók számára lehetővé kell tenni, hogy bármikor egyszerű, könnyen hozzáférhető és felhasználóbarát módon megváltoztassák a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést és azok használatát szabályozó vagy kezelő eszközök, mint például a távirányító, vagy felhasználói interfészek beállításait, beleértve az alapértelmezett beállításokat is. Ebbe bele kell érteni az eszközök vagy a felhasználói interfészek minden olyan testreszabási jellemzőjét, amely a felhasználókat az általuk elérni kívánt médiaszolgáltatások vagy tartalom kiválasztásakor eligazítja vagy irányítja, és amely lehetővé teszi számukra, hogy megtalálják vagy felfedezzék ezeket a szolgáltatásokat vagy tartalmakat, figyelembe véve azt a célt, hogy mind a felhasználók, mind pedig a médiaszolgáltatók méltányosan és teljeskörűen hozzáférjenek a sokszínű médiaszolgáltatásokhoz. Az említett jog nem terjedhet ki a lekérhető szolgáltatások műsorkalauzában szereplő egyedi elemekre, például műsorszámokra, és nem érinti a 2010/13/EU irányelv 7a. cikkét végrehajtó, az általános érdekű audiovizuális médiaszolgáltatásoknak megfelelő hangsúly biztosítását célzó intézkedéseket, valamint az említett irányelv 7b. cikkét végrehajtó, jogos közpolitikai megfontolások érdekében hozott intézkedéseket. A gyártóknak, a fejlesztőknek és az importőröknek képesnek kell lenniük arra, hogy a releváns termékeik forgalomba hozatalakor bizonyítsák a szükséges funkciók valóban felhasználóbarát jellegét. A tagállamoknak megfelelő intézkedések révén biztosítaniuk kell, hogy a releváns piaci szereplők által az adott tagállamban forgalomba hozott eszközök és felhasználói interfészek megfeleljenek az e rendeletben meghatározott vonatkozó követelményeknek. Ezt a piaci szereplők által hozott intézkedések alkalmazásának és hatékonyságának nyomon követésével lehetne elérni.

- (58) A médiaszolgáltatók vizuális identitása márkákból, logókból, védjegyekből vagy egyéb jellemző tulajdonságokból áll, és lehetővé teszi a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatások igénybe vevői számára annak könnyű meghatározását, hogy ki viseli a szerkesztői felelősséget a szolgáltatásért. A vizuális identitás egyúttal fontos versenyeszköz is a médiaszolgáltatók számára, amely lehetővé teszi a médiakínálatuk megkülönböztetését a piacon. Fontos tehát, hogy a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatók vizuális identitása megmaradjon, amikor a felhasználók különböző eszközökön és felhasználói interfészeken keresztül férnek hozzá a médiaszolgáltatásaikhoz. Ezért az eszközök és a felhasználói interfészek gyártóinak, fejlesztőinek és importőreinek gondoskodniuk kell arról, hogy a médiaszolgáltatók által meghatározott vizuális identitásokat ne kerüljenek eltávolításra vagy módosításra.
- (59) Annak érdekében, hogy a technológiai fejlődés figyelembevételével is egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani a belső piacon a műsorszámokat kínáló különböző médiaszolgáltatások nyújtása terén, továbbá hogy méltányos és teljes körű hozzáférést lehessen biztosítani a sokszínű médiaszolgáltatásokhoz, elő kell segíteni közös harmonizált szabványok kidolgozását a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést és azok használatát szabályozó vagy kezelő eszközökre és felhasználói interfészekre, illetve a tartalmat a forrástól a rendeltetési helyre továbbító digitális jelekre vonatkozóan. Ebben az összefüggésben fontos elkerülni, hogy eltérő műszaki szabványok révén akadályok és többletköltségek jöjjenek létre az ipar és a fogyasztók számára, ugyanakkor szorgalmazni kell a médiaszolgáltatásokkal kapcsolatos, meglévő kötelezettségek végrehajtására irányuló megoldások kidolgozását.

- (60) Különböző törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedések minősülhetnek indokoltnak, és segíthetik elő a médiapluralizmust. Egyes intézkedések azonban akadályozhatják vagy kevésbé vonzóvá tehetik a letelepedés szabadságának és a szolgáltatásnyújtás szabadságának gyakorlását a médiaágazatban, a médiapluralizmusnak vagy a belső piacon működő médiaszolgáltatók szerkesztői függetlenségének a rovására. Az ilyen intézkedések különböző formákat ölthetnek, ilyenek például azok a szabályok, amelyek korlátozzák azt, hogy a médiavállalkozások felett a médiaágazatban vagy a médiához nem kapcsolódó ágazatokban működő más vállalatok tulajdonjogot gyakoroljanak. Magukban foglalják továbbá a médiaszolgáltatók engedélyezésével kapcsolatos döntéseket, például az engedélyük visszavonását vagy megújításának megnehezítését, valamint a médiaszolgáltatók jóváhagyásával vagy előzetes értesítésével kapcsolatos döntéseket. A médiapluralizmusra és a belső piacon működő médiaszolgáltatók szerkesztői függetlenségére gyakorolt lehetséges negatív hatások enyhítése, valamint a médiaszolgáltatások belső piacán a jogbiztonság fokozása érdekében fontos, hogy ezek az intézkedések megfeleljenek az objektív indokolás, az átláthatóság, a megkülönböztetésmentesség és az arányosság elvének. A médiapluralizmust vagy a szerkesztői függetlenséget várhatóan érintő közigazgatási intézkedéseket előrelátható határidőn belül kell elfogadni. Ezeknek a határidőknek elegendő hosszúságúnak kell lenniük ahhoz, hogy a médiaszolgáltatók megfelelően felmérhessék az intézkedéseket és azok várható következményeit. Ezen túlmenően a szabályozási vagy közigazgatási intézkedések által személyükben és közvetlenül érintett médiaszolgáltatók számára biztosítani kell az intézkedésekkel szembeni, független fellebbviteli szerv előtti fellebbezés jogát. Ha a fellebbviteli szerv nem bíróság, akkor rendelkeznie kell a hatékony működéséhez szükséges elegendő forrásokkal.

- (61) Az uniós versenyjogi és állami támogatási szabályok, valamint az e szabályokkal összhangban hozott nemzeti intézkedések sérelme nélkül, alapvetően fontos, hogy amennyiben a nemzeti szabályozási vagy közigazgatási intézkedések valószínűsíthetően jelentősen befolyásolják a médiaszolgáltatók működését a belső piacon, a Testület felhatalmazást kapjon vélemények kiadására. A Testületnek a véleményeiben azokra a nemzeti intézkedésekre kell összpontosítania, amelyek alkalmasak arra, hogy megzavarják a médiaszolgáltatók tevékenységét a belső piacon, például azáltal, hogy megakadályozzák vagy olyan módon gátolják működésüket, amely súlyosan veszélyezteti a médiaszolgáltatásaik nyújtását egy adott piacon. Ez a helyzet állhat elő akkor, ha egy nemzeti közigazgatási intézkedés kifejezetten olyan médiaszolgáltatót céloz meg, amely szolgáltatásait egynél több tagállamban nyújtja, vagy ha olyan médiaszolgáltatóra vonatkozik, amely többek között a piaci részesedése, elért közönsége vagy elterjedtsége miatt jelentősen befolyásolja a közvélemény alakulását az adott tagállamban, és az intézkedés megakadályozza az érintett médiaszolgáltatót abban, hogy hatékonyan működjön egy adott piacon vagy belépjen egy új piacra. A Testület ilyen véleményeket kiadhat saját kezdeményezésére, a Bizottság kérésére pedig ki kell adnia. A Testületnek az ilyen intézkedésekről a személyükben és közvetlenül érintett médiaszolgáltatók kérésére is véleményeket kell kiadnia. Ennek érdekében az érintett médiaszolgáltatónak kellően alátámasztott és indokolással ellátott kérelmet kell benyújtania a Testülethez. Az érintett médiaszolgáltatónak a kérelmében tájékoztatást kell adnia különösen arról, hogy kimerítette-e már az összes rendelkezésre álló nemzeti jogorvoslati lehetőséget azáltal, hogy a vitatott intézkedéseket nemzeti bíróságok vagy más illetékes nemzeti hatóságok vagy szervek előtt megtámadta, és közölnie kell az ebből eredő döntés vagy döntések típusát. A kérelemben meg kell jelölni azokat az okokat is, amelyek miatt az érintett médiaszolgáltató úgy véli, hogy a vitatott intézkedés vagy intézkedések jelentősen befolyásolják a belső piacon való működését és azokat az okokat, amelyek miatt úgy véli, hogy az ilyen intézkedés vagy intézkedések közvetlenül és személyében érinti(k) a jogi helyzetét.

- (62) A médiapiaci összefonódásokat Unió-szerte eltérően értékelik a médiapluralizmus szempontjából. A médiapiaci összefonódások értékelésével kapcsolatos szabályok és eljárások Unió-szerte eltérőek. Egyes tagállamok csak a verseny értékelésére támaszkodnak, míg mások külön keretrendszerrel rendelkeznek az összefonódásoknak a médiapluralizmus szempontjából történő értékelésére. Ez utóbbi esetben jelentős különbségek állnak fenn. Egyes esetekben minden médiaügyletet ellenőriznek, függetlenül attól, hogy elérnek-e bizonyos küszöbértékeket, míg más esetekben csak bizonyos küszöbértékek túllépése vagy egyes minőségi kritériumok teljesülése esetén végeznek értékelést. Például, egyes tagállamok az ilyen értékelés céljából bevételi multiplikátorokat alkalmaznak annak biztosítása érdekében, hogy a versenyt érő fenyegetések ne maradjanak felderítetlenek, és akkor is ellenőrizzék őket, ha az érintett médiaorgánumnak alacsony a bevétele. Eltérések vannak a piaci ügyletek médiapluralizmus céljából történő ellenőrzésére alkalmazandó eljárások között is, amennyiben léteznek ilyenek. Az említett ellenőrzést gyakran a médiaszabályozó hatóság végzi önállóan önálló értékelés útján, vagy pedig az illetékes hatóság a médiaszabályozó hatóság bevonásával vélemény formájában, amely lehet egy folyamatban lévő értékeléssel összefüggésben adott önálló hozzájárulás vagy történhet írásbeli vélemény vagy észrevételek formájában is. Egyes nemzeti szabályok lehetővé teszik a minisztériumok vagy kormányzati szervek számára, hogy nem gazdasági okokból – a médiapluralizmus védelmétől a közbiztonság vagy más általános érdekek védelméig – beavatkozzanak a médiapiac ellenőrzésébe.

- (63) A médiapiaci összefonódásokra vonatkozó tagállami szabályok és eljárások közötti eltérések és a koordináció hiánya jogbizonytalanságot teremthet és szabályozási, adminisztratív vagy gazdasági terheket róhat a határokon átnyúlóan működni kívánó médiavállalkozásokra, ami torzítja a versenyt a médiaszolgáltatások belső piacán. Egyes esetekben az e területre vonatkozó nemzeti intézkedések ténylegesen megakadályozhatják az Unióban letelepedett médiavállalkozásokat abban, hogy belépjenek egy másik nemzeti piacra anélkül, hogy az intézkedések valóban a médiapluralizmus előmozdítására irányulnának¹⁷. Ez végül a médiapluralizmus erősítése helyett az oligopolisztikus trendeket segítheti elő a médiapiacon. A médiaszolgáltatóknak a belső piacon való működése előtt álló akadályok csökkentése érdekében fontos, hogy ez a rendelet közös keretet állapítson meg a médiapiaci összefonódások értékelésére az egész Unióban.

¹⁷ A Bíróság C-719/18. sz., Vivendi SA kontra Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni ügyben 2020. szeptember 3-án hozott ítélete, ECLI:EU:C:2020:627.

- (64) A média döntő szerepet játszik a közvélemény formálásában és a polgárok olyan jellegű tájékoztatásában, amely szükséges a demokratikus folyamatokban való aktív részvételükhöz. Ezért a tagállamoknak olyan szabályokat és eljárásokat kell előírniuk a nemzeti jogukban – a versenyjogi értékelésektől függetlenül –, amelyek lehetővé teszik azon médiapiaci összefonódások értékelését, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre. Ebben az összefüggésben a médiapluralizmust úgy kell értelmezni mint a különböző véleményeket, hangokat és elemzéseket tükröző sokféle médiaszolgáltatáshoz és médiatartalomhoz való hozzáférés lehetőségét. A nemzeti szabályok és eljárások hatással lehetnek a belső piacon a médiaszolgáltatások nyújtásának szabadságára, és elengedhetetlen, hogy megfelelő keretbe épüljenek, továbbá átláthatók, objektívek, arányosak és megkülönböztetésmentesek legyenek. Az ilyen szabályok hatálya alá tartozó médiapiaci összefonódások alatt azokat kell érteni, amelyek azt eredményezhetik, hogy egy adott médiapiacon, egy vagy több tagállamban egyetlen szervezet gyakorol ellenőrzést vagy rendelkezik jelentős érdekeltségekkel az érintett piacon és ezáltal jelentős befolyást gyakorol a közvélemény alakulására. Az egyik figyelembe veendő fontos szempont az, hogy a médiapiaci összefonódás következtében csökken-e a piacon az egymással versengő vélemények száma.

- (65) A médiapiaci összefonódások által a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre gyakorolt hatás értékelésébe be kell vonni a médiapluralizmus terén szakértelemmel rendelkező nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket, amennyiben nem ők maguk a kijelölt hatóságok vagy szervek. E nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket érdemben kell bevonni, például biztosítva, hogy véleményüket figyelembe vegyék a verseny értékelése során. A jogbiztonság előmozdítása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy az azon médiapiaci összefonódások értékelését lehetővé tevő nemzeti szabályok és eljárások, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre, valóban a médiapluralizmus és a szerkesztői függetlenség védelmére irányuljanak, elengedhetetlen, hogy előre meghatározzák a médiapiaci összefonódások által a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre gyakorolt hatások bejelentésére és értékelésére vonatkozó objektív, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumokat.
- (66) Amennyiben egy médiapiaci összefonódás a 139/2004/EK rendelet hatálya alá tartozó összefonódásnak minősül, e rendeletnek vagy a tagállamok által e rendelet alapján elfogadott szabályoknak és eljárásoknak az alkalmazása nem érintheti a 139/2004/EK rendelet 21. cikke (4) bekezdésének alkalmazását, és el kell különülnie tőle. Ezért a kijelölt nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek vagy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek által az azon médiapiaci összefonódások értékelése alapján hozott intézkedéseknek, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre, a 139/2004/EK rendelet 21. cikke (4) bekezdésének második albekezdése értelmében vett jogos érdekek védelmére kell irányulniuk, és összhangban kell lenniük az uniós jog általános elveivel és az uniós jog egyéb rendelkezéseivel. Ez a rendelet nem sértheti a különösen regionális vagy helyi szinten előforduló médiapiaci összefonódásokra alkalmazandó részletesebb nemzeti szabályokat.

- (67) A Testületnek felhatalmazást kell kapnia arra, hogy véleményt nyilvánítson a kijelölt nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek értékeléstervezeteiről vagy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek véleménytervezeteiről, amennyiben a médiapiaci összefonódások valószínűleg befolyásolják a médiaszolgáltatások belső piacának működését. Ez az eset áll fenn például akkor, ha az összefonódás egy másik tagállamban letelepedett vagy határokon átnyúlóan működő vállalkozás általi felvásárlással vagy ilyen vállalkozás felvásárlásával jár, vagy pedig azt eredményezi, hogy egyes médiaszolgáltatók jelentős befolyást gyakorolnak a közvélemény alakulására egy adott médiapiacon, és ez potenciálisan hatással lehet a közönségekre a belső piacon. Amennyiben a releváns hatóságok vagy szervek nemzeti szinten nem értékelték vagy nem tudták értékelni egy médiapiaci összefonódásnak a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre gyakorolt hatását, vagy ha a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek nem konzultáltak a Testülettel egy olyan médiapiaci összefonódásról, amely valószínűleg befolyásolja a médiaszolgáltatások belső piacának működését, a Testület saját kezdeményezésére véleményt nyilváníthat és a Bizottság kérésére véleményt kell nyilvánítania. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak fenn kell tartania annak lehetőségét, hogy saját véleményeket adjon ki.

- (68) A plurális médiapiacok biztosítása érdekében a nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek az e rendeletben előírt elemeket kell figyelembe venniük. Így különösen, a nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek mérlegelniük kell a médiapiaci összefonódások médiapluralizmusra gyakorolt várható hatását, beleértve különösen a közvélemény alakulására gyakorolt hatást, figyelembe véve az online környezetet. E tekintetben, és különösen amikor az egy adott médiapiac jelentős részein a közvélemény formálására gyakorolt lehetséges hatás értékelése szempontjából releváns, a nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek figyelembe kell venniük a médiapiaci összefonódásban érintett szervezetek földrajzi hatókörét is. Ezzel párhuzamosan meg kell vizsgálni, hogy a szóban forgó médiapiaci összefonódás megvalósulását követően az adott piacon vagy piacokon továbbra is fennmaradnak-e más, eltérő és alternatív tartalmakat nyújtó médiaorgánumok. A szerkesztői függetlenség biztosítékainak értékelésekor a nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek meg kell vizsgálniuk azon potenciális kockázatokat, hogy a leendő tulajdonos, irányítási vagy szabályozási struktúra nem kívánatos módon beavatkozik-e a felvásárolt vagy beolvadó szervezet szerkesztői döntéseibe. A nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek figyelembe kell venniük továbbá az érintett médiavállalkozásokon belül az etikai és szakmai normáknak, valamint a szerkesztői döntések függetlenségének megőrzését célzó meglévő vagy tervezett belső biztosítékokat is. A médiapiaci összefonódások médiapluralizmusra és szerkesztői függetlenségre gyakorolt lehetséges hatásainak értékelésekor a nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek figyelembe kell venniük a szóban forgó összefonódásnak az összefonódásban érintett szervezet vagy szervezetek gazdasági fenntarthatóságára gyakorolt hatását is. Azt is figyelembe kell venniük, hogy az összefonódás hiányában az összefonódásban érintett szervezet vagy szervezetek gazdaságilag fenntarthatóak lennének-e abban az értelemben, hogy középtávon képesek lennének-e pénzügyileg életképes, megfelelő forrásokkal ellátott és technológiai szempontból naprakész minőségi médiaszolgáltatásokat nyújtani és továbbfejleszteni a piacon. A nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek és a Testületnek adott esetben figyelembe kell venniük azokat a kötelezettségvállalásokat is, amelyeket bármely érintett fél felajánlhat annak biztosítására, hogy az érintett médiapiaci összefonódás garantálja a médiapluralizmust és a szerkesztői függetlenséget. Adott esetben a nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek az értékeléseikben, valamint a Testületnek a véleményeiben figyelembe kell vennie a Bizottság éves jogállamisági jelentéseinek a médiapluralizmussal és a tömeg tájékoztatás szabadságával kapcsolatos megállapításait is.

- (69) A közönségmérés közvetlen hatással van a hirdetések elosztására és árára, ami a médiaágazat számára kiemelt bevételi forrást jelent. A közönségmérés alapvető eszközt jelent a médiatartalmak teljesítményének értékeléséhez és a közönség preferenciáinak megértéséhez a jövőbeli tartalom-előállítás megtervezésének céljával. Ennek megfelelően a médiapiaci szereplők, különösen a médiaszolgáltatók és a hirdetőik számára lehetővé kell tenni, hogy átlátható, pártatlan és ellenőrizhető közönségmérési megoldásokból származó objektív és összemérhető közönségadatokra támaszkodhassanak. A közönségmérést elvileg a széles körben elfogadott ágazati önszabályozási mechanizmusokkal összhangban kell végezni. A média-ökoszisztémában megjelenő egyes új szereplők, például az online platformok azonban nem követik a vonatkozó ágazati önszabályozási mechanizmusok keretében elfogadott ágazati normákat vagy bevált gyakorlatokat, és saját fejlesztésű mérési szolgáltatásaikat a módszertanukra vonatkozó információk rendelkezésre bocsátása nélkül nyújtják. Ez össze nem hasonlítható közönségmérési megoldásokat, a médiapiaci szereplők közötti információs aszimmetriát és potenciális piaci torzulásokat eredményezhet, ami hátrányosan érinti a mediaszolgáltatók esélyegyenlőségét a piacon. Ezért fontos, hogy a piacon elérhető közönségmérési rendszerek és módszerek megfelelő szintű átláthatóságot, pártatlanságot, inkluzivitást, arányosságot, megkülönböztetésmentességet, összehasonlíthatóságot és ellenőrizhetőséget biztosítsanak.

- (70) A releváns piaci szereplők hagyományosan megállapodtak a mérési módszertanokról annak érdekében, hogy a közönségmérés átlátható és megbízható módon menjen végbe, továbbá hogy a média- és a hirdetési tartalom teljesítményének mérésére használható pártatlan és megbízható referenciaértékeket lehessen kidolgozni. Az említett mérési módszereket vagy a vonatkozó iparági szabványok és bevált gyakorlatok tükrözik, vagy a számos tagállamban létrehozott és valamennyi, média- és hirdetési ágazatban működő fő érdekelt felet tömörítő önszabályozó szervek, például ágazati vegyes bizottságok, szervezik rendszerbe és összesítik. A – különösen az online – közönségmérési módszerek ellenőrizhetőségének, megbízhatóságának és összehasonlíthatóságának fokozása érdekében átláthatósági kötelezettségeket kell megállapítani azon saját fejlesztésű közönségmérési rendszereket kínáló szolgáltatók számára, amelyek nem követik a vonatkozó iparági szabványokat és bevált gyakorlatokat, vagy nem tartják magukat a releváns önszabályozó szervezetben elfogadott ágazati referenciaértékekhez. Az említett kötelezettségek értelmében ezeknek a szereplőknek kérésre és a lehetőségekhez mérten olyan információkat kell nyújtaniuk a hirdetőknél és a médiaszolgáltatóknál vagy a nevükben eljáró feleknek, amelyek ismertetik a közönségméréshez használt módszereket. Ilyen információk lehetnek például a mért minta mérete, a mért mutatók meghatározása, a mérőszámok, a mérési módszerek, a mérési időszak, a mérés hatóköre és a hibahatár. Annak biztosítása érdekében, hogy az említett átláthatósági követelmények eredményessége megfelelő szintű legyen, valamint hogy fokozni lehessen a saját fejlesztésű közönségmérési rendszerek megbízhatóságát, a módszertanokat és azok alkalmazásának módját évente független ellenőrzésnek kell alávetni. Az egyenlő versenyfeltételek megvalósításához való hozzájárulás, valamint a piac számára nyújtott releváns információk egyértelműségének és megtámadhatóságának ösztönzése érdekében kulcsfontosságú továbbá a közönségmérési módszerek eredményének nyilvánosságra hozatala is.

Ezért lehetővé kell tenni, hogy a médiaszolgáltatók a saját fejlesztésű közönségmérési rendszereket kínáló szolgáltatóktól információkat kérjenek a saját médiatartalmaikra és -szolgáltatásaikra vonatkozó közönségmérések eredményéről. Különösen, a saját fejlesztésű közönségmérési rendszereket kínáló szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az említett információk nyújtására az iparági szabványnak megfelelő formátumban kerüljön sor, az tartalmazza a releváns nem aggregált adatokat, olyan magas minőségű és kellően részletes legyen, ami lehetővé teszi, hogy a kérelmező médiaszolgáltató hatékony és érdemi értékelést végezzen a médiatartalma és -szolgáltatásai eléréséről és teljesítményéről. A saját fejlesztésű közönségmérési rendszerek átláthatóságának és megtámadhatóságának fokozására irányuló igényt össze kell egyeztetni a közönségmérési rendszereket kínáló szolgáltatók arra irányuló szabadságával, hogy a vállalkozási szabadság részeként kidolgozhassák saját mérési rendszereiket. Így különösen azon átláthatósági kötelezettségek, amelyeket a közönségmérési rendszereket kínáló szolgáltatóknak e rendelet értelmében előírtak, nem érinthetik a közönségmérési rendszereket szolgáltatók (EU) 2016/943 európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹⁸ meghatározott üzleti titkainak védelmét. Az e rendelet alapján előírt kötelezettségek nem sérthetnek továbbá semmilyen olyan kötelezettséget, amely az (EU) 2019/1150 európai parlamenti és tanácsi rendelet vagy az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁹ alapján a közönségmérési rendszereket szolgáltatókra alkalmazandó, beleértve a rangsorolást, az önpreferenciát, illetve a teljesítménymérési eszközökhöz és a releváns adatokhoz való hozzáférés biztosítását.

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/943 irányelve (2016. június 8.) a nem nyilvános know-how és üzleti információk (üzleti titkok) jogosulatlan megszerzésével, hasznosításával és felfedésével szembeni védelemről (HL L 157., 2016.6.15., 1. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/1925 rendelete (2022. szeptember 14.) a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (digitális piacokról szóló jogszabály) (HL L 265., 2022.10.12., 1. o.).

- (71) A közönségmérési rendszereket kínáló szolgáltatók vagy az őket képviselő szervezetek vagy egyesületek által, a médiaszolgáltatókkal és az online platformot üzemeltető szolgáltatókkal, valamint azok képviselői szervezeteivel, és más releváns érdekelt felekkel közösen kidolgozott magatartási kódexek hozzájárulhatnak e rendelet eredményes alkalmazásához, ezért ezek használatát ösztönözni kell. A médiaágazatban széles körben elismert önszabályozási mechanizmusokat már használják a közönségmérés területére alkalmazandó, a mérések pártatlanságát és az eredmények összehasonlíthatóságát biztosító magas minőségi szabványok előmozdítására. További fejlesztésük hatékony eszköz lehet az ágazat számára ahhoz, hogy megállapodás szülessen az annak biztosításához szükséges gyakorlati megoldásokról, hogy a közönségmérési rendszerek és módszereik megfeleljenek az átláthatóság, a pártatlanság, az inkluzivitás, az arányosság, a megkülönböztetésmentesség, az összehasonlíthatóság és az ellenőrizhetőség elvének. Az ilyen magatartási kódexek kidolgozása során – az összes releváns érdekelt féllel és különösen a médiaszolgáltatókkal és az online platformot üzemeltető szolgáltatókkal konzultálva – figyelembe lehetne venni különösen a médiaágazat fokozódó digitalizációját, valamint annak szükségét, hogy a piacon elérhető különböző közönségmérési megoldásokat egyre összehasonlíthatóbbá kell tenni. Ami azt illeti, a közönségmérési eredmények összehasonlíthatósága kulcsfontosságú a médiapiaci szereplők egyenlő versenyfeltételeinek megvalósításához, mivel az lehetővé teszi a médiaszolgáltatók és a hirdetők számára, hogy jobban felmérhessék kínálatuk sikerét, amelyet a felhasználók egyre inkább különféle eszközök és platformok sokaságán keresztül fogyasztanak. Ezért a releváns iparági szereplőket ösztönözni kell arra, hogy használják a magatartási kódexeket és az egyéb önszabályozási mechanizmusokat olyan közönségmérési megoldások kifejlesztésének ösztönzésére, amelyek a különböző médiumokra és platformokra kiterjedően is összehasonlíthatók. Az ilyen magatartási kódexeknek emellett ösztönözniük kell olyan megoldások kidolgozását is, amelyek biztosítják a kis médiaszolgáltatók közönségének megfelelő mérését.

- (72) Az állami hirdetésekhez, valamint az árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekhez nyújtott közfinanszírozás fontos bevételi forrást jelent számos médiaszolgáltató és online platformot üzemeltető szolgáltató számára, és hozzájárul gazdasági fenntarthatóságukhoz. Az esélyegyenlőség belső piacon való biztosítása érdekében az ilyen finanszírozáshoz való hozzáférést megkülönböztetéstől mentesen kell biztosítani bármely tagállam bármely olyan médiaszolgáltatója vagy online platformot üzemeltető szolgáltatója számára, amely a nyilvánosság releváns tagjai egy részét vagy egészét megfelelően el tudja érni. Az állami hirdetésekhez, valamint az árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekhez nyújtott közfinanszírozás ezenfelül kiszolgáltatottá teheti a médiaszolgáltatókat és az online platformot üzemeltető szolgáltatókat a jogtalan állami befolyásolással vagy a részrehajló érdekeltségekkel szemben, sértve a szolgáltatásnyújtás szabadságát és az alapvető jogokat. Az ilyen finanszírozás átláthatatlan és elfogult elosztása ezért erőteljes eszköz a médiaszolgáltatók szerkesztői szabadságának befolyásolására, a médiaszolgáltatók „foglyul ejtésére” vagy az ilyen szolgáltatók burkolt támogatására tisztességtelen politikai vagy kereskedelmi előny megszerzése vagy kedvező megjelenítés céljából. Az állami hirdetésekhez, valamint az árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekhez nyújtott közfinanszírozást bizonyos tekintetben a médiaspecifikus intézkedések és az uniós közbeszerzési szabályok széttagolt kerete szabályozza, amely azonban nem nyújt megfelelő védelmet a preferenciális vagy elfogult elosztással szemben. Különösen, a 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁰ nem alkalmazandó az audiovizuális médiaszolgáltatások vagy rádiós médiaszolgáltatások céljára szánt műsorszámok anyagainak megvételére, fejlesztésére, gyártására vagy koprodukciójára irányuló közszolgáltatási szerződésekre. Az állami hirdetésekhez, valamint az árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekhez nyújtott közfinanszírozásra vonatkozó médiaspecifikus szabályok – amennyiben léteznek ilyenek – jelentősen eltérnek az egyes tagállamokban. Ez információs aszimmetriát eredményezhet a médiapiaci szereplők számára, és negatív hatást gyakorolhat a határon átnyúló gazdasági tevékenységre a médiaszolgáltatások belső piacán. Ami a legfontosabb emellett, hogy torzíthatja a versenyt, visszafoghatja a befektetéseket és káros hatással lehet az egyenlő versenyfeltételekre a médiaszolgáltatások belső piacán.

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/24/EU irányelve (2014. február 26.) a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 94., 2014.3.28., 65. o.).

- (73) A médiaszolgáltatók és az online platformok közötti, torzulásoktól mentes verseny biztosítása, valamint a burkolt támogatások és a médiára gyakorolt jogtalan politikai befolyásolás kockázatának elkerülése érdekében közös követelményeket kell megállapítani annak érdekében, hogy a közfinanszírozásnak vagy egyéb állami forrásoknak a médiaszolgáltatók és az online platformot üzemeltető szolgáltatók számára állami hirdetések vagy az állami hirdetésektől eltérő áruk vagy szolgáltatások – például audiovizuális anyagok, piaci adatok, valamint tanácsadási vagy képzési szolgáltatások – vásárlása céljából történő elosztása átlátható, objektív, arányos és megkülönböztetésmentes legyen. Ha lehetséges, megfelelően figyelembe véve a releváns médiapiacok nemzeti és helyi sajátosságait, a nemzeti irányítási modelleket és a tagállamokban a nemzeti, regionális és helyi szint között fennálló hatáskörmegosztást, továbbá tekintetbe véve különösen a kiosztott állami források összegét és a releváns hirdetési szolgáltatásokat vagy a hirdetéstől eltérő árukat vagy szolgáltatásokat nyújtó potenciális szolgáltatók számát, az ilyen elosztásnak a médiapluralizmus biztosítását kell céloznia, különösen azáltal, hogy abból számos különböző médiaszolgáltató és online platformot üzemeltető szolgáltató részesüljön. Ezen elosztás nem vezethet ahhoz, hogy egyes szolgáltatók indokolatlan és aránytalan előnyökben részesüljenek. A nagy fokú átláthatóság biztosítása érdekében fontos, hogy az állami hirdetésekhez és az árubeszerzésre vagy szolgáltatásokra irányuló szerződésekhez nyújtott közfinanszírozásnak a médiaszolgáltatók és az online platformot üzemeltető szolgáltatók számára történő elosztásához használt kritériumokat és eljárásokat előzetesen nyilvánosságra hozzák elektronikus, felhasználóbarát eszközök használatával.

Az állami hirdetésekkel és az árubeszerzésre vagy szolgáltatásokra irányuló szerződésekkel kapcsolatos közös követelményeknek ki kell terjedniük a közfinanszírozás mind közvetlenül, mind közvetve – így szakosodott közvetítők, például reklámügynökségek és hirdetésipiac-tér-szolgáltatók által – történő elosztására. Szintén fontos közös követelményeket megállapítani az állami hirdetési kiadások címzettjeire és az elköltött összegekre vonatkozó információk közzétételére vonatkozóan. Fontos, hogy a tagállamok az állami hirdetésekhez kapcsolódó szükséges információkat az üzleti titoktartásra vonatkozó uniós és nemzeti szabályokkal összhangban könnyen megtekinthető, hozzáférhető és letölthető elektronikus formátumban tegyék nyilvánosan hozzáférhetővé. A tagállamok nemzeti szabályozó hatóságainak vagy szerveinek, illetve egyéb illetékes független hatóságainak vagy szerveinek emellett nyomon kell követniük az állami hirdetések céljára a médiaszolgáltatóknak és az online platformot üzemeltető szolgáltatóknak nyújtott közfinanszírozás elosztását, és arról jelentést kell tenniük. A nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek, vagy egyéb illetékes független hatóságok vagy szervek, kérésére a közigazgatási szerveknek és szervezeteknek további olyan információkat kell a rendelkezésükre bocsátaniuk, amelyek szükségesek a közzétett információk teljességének, valamint az e finanszírozások elosztására vonatkozó kritériumok és eljárások alkalmazásának az értékeléséhez. Ez a rendelet nem érinti az uniós közbeszerzési és állami támogatási szabályok alkalmazását.

- (74) A Bizottságnak biztosítania kell a médiaszolgáltatások belső piacának működését fenyegető kockázatok független és folytonos nyomon követését a médiaszolgáltatások belső piaca működésének javítására irányuló erőfeszítések részeként (a továbbiakban: nyomonkövetési tevékenység). E nyomonkövetési tevékenységnek arra kell irányulnia, hogy részletes adatokat és minőségi értékeléseket biztosítson, többek között a médiapiac nemzeti és regionális szintű koncentrációjának mértékéről, valamint a külföldi információmanipuláció és beavatkozás kockázatairól. A nyomonkövetési tevékenységet egy szakosodott tudományos szervezetnek kell független módon elvégeznie tagállami kutatókkal együttműködésben fő teljesítménymutatók és módszertani garanciák megbízható listája alapján. A Bizottságnak a Testülettel folytatott konzultációt követően kell kidolgoznia és rendszeresen frissítenie az említett fő teljesítménymutatókat és módszertani garanciákat. Tekintettel a kockázatok gyorsan változó jellegére és a médiaszolgáltatások belső piacának technológiai fejlődésére, a nyomonkövetési tevékenység során fel kell mérni a belső médiapiac gazdasági életképességét, a médiapluralizmussal és a szerkesztői függetlenséggel kapcsolatos sebezhetőségekre való figyelmeztetés, valamint az irányítás, az adatminőség és a kockázatkezelés javítására irányuló erőfeszítések elősegítése érdekében. A nyomonkövetési tevékenységnek ki kell terjednie különösen a határokon átnyúló tevékenységek és befektetések szintjére, a médiaszabályozás terén megvalósuló szabályozási együttműködésre és konvergenciára, a médiaszolgáltatások nyújtása előtt álló akadályokra – többek között a digitális környezetben –, a médiaszolgáltatók e környezetben elfoglalt helyére és a médiaszolgáltatások belső piacán a gazdasági erőforrások elosztásának átláthatóságára és méltányosságára.

A nyomkövetési tevékenységnek figyelembe kell vennie továbbá a médiaszolgáltatások belső piaca és a nemzeti médiapiacok általánosabb tendenciáit, valamint a médiaszolgáltatókat érintő nemzeti jogot. Emellett a nyomkövetési tevékenység keretében általános áttekintést kell nyújtani a médiaszolgáltatók által a szerkesztői döntések függetlenségének biztosítása érdekében hozott intézkedésekről, beleértve az (EU) 2022/1634 ajánlásban javasoltakat is, valamint elemzést kell készíteni arról, hogy ezen intézkedések milyen mértékben képesek csökkenteni a médiaszolgáltatások belső piacának működése tekintetében felmerülő kockázatokat. A nyomkövetési tevékenység legmagasabb szintjének biztosítása érdekében abba megfelelően be kell vonni a Testületet, mivel az médiapiaci szakértelemmel rendelkező szervezetekből áll. A nyomkövetési tevékenység keretében ezenkívül adott esetben figyelembe kell venni az Európa Tanácsnak az újságírás védelmével és az újságírók biztonságával foglalkozó platformja, valamint a tömegtájékoztatás szabadságával kapcsolatos gyorsreagálási mechanizmus (Media Freedom Rapid Response) által tett megállapításokat, tekintve, hogy az említettek eredményesen azonosítják az újságírókat és a médiaszolgáltatókat érintő azon kockázatokat vagy fenyegetéseket, amelyek a médiaszolgáltatások belső piacára is hatással lehetnek.

- (75) Emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az EUSZ 17. cikke szerinti felelősségi körével összhangban köteles nyomon követni e rendelet alkalmazását. E tekintetben a Bizottság a 2017. január 19-i, „Uniós jog: jobb eredmények elérése a jobb alkalmazás révén” című közleményében kijelentette, hogy fontos, hogy a Bizottság prioritásait és jogérvényesítési tevékenységét a legnagyobb horderejű uniós jogsértésekre összpontosítsa, amelyek az uniós polgárok és vállalkozások érdekeire is kihatnak.

- (76) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a médiaszolgáltatások belső piaca megfelelő működésének biztosítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, mivel nem tudják vagy nem feltétlenül motiváltak arra, hogy önállóan megvalósítsák a szükséges harmonizációt és együttműködést, az Unió szintjén azonban a médiatartalmak egyre inkább digitalizálódó és határokon átnyúló előállítása, terjesztése és fogyasztása, valamint a médiaszolgáltatások egyedülálló szerepe miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (77) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a Chartában, és annak 7., 8., 11., 16., 47., 50. és 52. cikkében elismert elveket. Ennek megfelelően ezt a rendeletet az említett jogok és elvek kellő tiszteletben tartásával kell értelmezni és alkalmazni. Különösen, e rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, mint amely sérti a Chartával összhangban a nemzeti alkotmányjogban rögzített tájékozódás szabadságát, a szerkesztői szabadságot vagy a sajtószabadságot, vagy arra ösztönzi a tagállamokat, hogy vezessenek be követelményeket a sajtókiadványok szerkesztői tartalmára vonatkozóan.

- (78) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet²¹ 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2022. november 11-én véleményt²² nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

²² HL C 487., 2022.12.22., 9. o.

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

- (1) Ez a rendelet közös szabályokat állapít meg a médiaszolgáltatások belső piacának megfelelő működésére vonatkozóan, és létrehozza a Médiaszolgáltatások Európai Testületét, egyúttal biztosítva a médiaszolgáltatások függetlenségét és pluralizmusát.
- (2) Ez a rendelet nem érinti a következő jogszabályokban megállapított szabályokat:
- a) a 2000/31/EK irányelv;
 - b) az (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv²³;
 - c) az (EU) 2019/1150 rendelet;
 - d) az (EU) 2022/2065 rendelet;
 - e) az (EU) 2022/1925 rendelet;

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/790 irányelve (2019. április 17.) a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29/EK irányelv módosításáról (HL L 130., 2019.5.17., 92. o.).

- f) az (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴⁺;
- g) az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁵.
- (3) Ez a rendelet nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy a II. fejezet, a III. fejezet 5. szakasza és a 25. cikk által szabályozott területeken részletesebb vagy szigorúbb szabályokat fogadjanak el, feltéve, hogy e szabályok e rendelettel összhangban a médiapluralizmus vagy a szerkesztői függetlenség magasabb szintű védelmét biztosítják, és megfelelnek az uniós jognak.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „médiaszolgáltatás”: az EUMSZ 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amelynek, illetve amely egy elválasztható részének elsődleges célja, hogy egy médiaszolgáltató szerkesztői felelősségének körébe tartozó műsorszámokat vagy sajtókiadványokat tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából bármely eszközön keresztül a közönséghez eljuttassa;

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... rendelete (...) a politikai reklámtevékenység átláthatóságáról és célzott folytatásáról (HL L, ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 90/23 (2021/0381 (COD)) dokumentumban szereplő rendelet számát a szövegbe és az említett rendelet számát, dátumát és HL-hivatkozását a lábjegyzetbe.

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

2. „médiaszolgáltató”: természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek szakmai tevékenysége médiaszolgáltatás nyújtása, és aki vagy amely szerkesztői felelősséggel tartozik a médiaszolgáltatás tartalmának megválasztásáért, és meghatározza annak megszervezése módját;
3. „közszolgálati médiaszolgáltató”: olyan médiaszolgáltató, amelyet a nemzeti jog értelmében közszolgálati feladattal bíztak meg, és e feladat teljesítéséhez nemzeti közfinanszírozásban részesül;
4. „műsorszám”: mozgóképek vagy hangok sorozata, amely – annak hosszától függetlenül – egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot;
5. „sajtókiadvány”: az (EU) 2019/790 irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott sajtókiadvány;
6. „audiovizuális médiaszolgáltatás”: a 2010/13/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott audiovizuális médiaszolgáltatás;
7. „szerkesztői döntés”: a szerkesztői felelősség gyakorlása céljából rendszeres jelleggel meghozott, a médiaszolgáltató napi működéséhez kapcsolódó döntés;
8. „szerkesztői felelősség”: a műsorszámoknak vagy a sajtókiadványok tartalmának a kiválasztása és az azok összeállítása során megvalósuló, médiaszolgáltatás nyújtása céljából történő tényleges ellenőrzés gyakorlása, függetlenül attól, hogy a nyújtott szolgáltatás tekintetében fennáll-e a nemzeti jog szerinti felelősség;

9. „online platform”: az (EU) 2022/2065 rendelet 3. cikkének i) pontjában meghatározott online platform;
10. „online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató”: olyan online platformot üzemeltető szolgáltató, amelyet az (EU) 2022/2065 rendelet 33. cikkének (4) bekezdése alapján online óriásplatformnak minősítettek;
11. „videómegosztóplatform-szolgáltatás”: a 2010/13/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének aa) pontjában meghatározott videómegosztóplatform-szolgáltatás;
12. „videómegosztóplatform-szolgáltató”: a 2010/13/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének da) pontjában meghatározott videómegosztóplatform-szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy;
13. „nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv”: a valamely tagállam által a 2010/13/EU irányelv 30. cikke alapján kijelölt bármely hatóság vagy szerv;
14. „felhasználói interfész”: olyan szolgáltatás, amely ellenőrzi vagy kezeli a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést vagy e szolgáltatások használatát, és amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy válasszanak a médiaszolgáltatások vagy -tartalmak közül;
15. „médiapiaci összefonódás”: a 139/2004/EK rendelet 3. cikkében meghatározott olyan összefonódás, amely legalább egy médiaszolgáltatót vagy egy médiatartalmakhoz hozzáférést nyújtó online platformot üzemeltető szolgáltatót érint;
16. „közönségmérés”: a médiaszolgáltatások felhasználóinak vagy az online platformokon elérhető tartalom felhasználóinak a számára és jellemzőire vonatkozó adatok gyűjtése, értelmezése vagy más módon történő kezelése a hirdetések elosztásával, árképzésével, vásárlásával vagy eladásával, vagy a tartalom tervezésével vagy terjesztésével kapcsolatos döntések céljából;

17. „saját fejlesztésű közönségmérés”: olyan közönségmérés, amely nem követi az önszabályozási mechanizmusokon keresztül elfogadott iparági szabványokat és bevált gyakorlatokat;
18. „közigazgatási szerv vagy szervezet”: nemzeti vagy szubnacionális kormányzat, szabályozó hatóság vagy szerv, vagy olyan szervezet, amely közvetlenül vagy közvetve egy nemzeti vagy szubnacionális kormányzat irányítása alatt áll;
19. „állami hirdetés”: promóciós vagy önreklámozó üzenet, közcélú bejelentés vagy tájékoztató kampány bármely médiaszolgáltatásban vagy online platformon történő elhelyezése, népszerűsítése, közzététele vagy terjesztése, általában fizetés vagy egyéb ellenszolgáltatás ellenében, valamely közigazgatási szerv vagy szervezet részéről, javára, vagy nevében;
20. „intruzív megfigyelő szoftver”: olyan, digitális elemeket tartalmazó termék, amelyet kifejezetten más, digitális elemeket tartalmazó termékek sebezhetőségének kihasználására terveztek, és amely lehetővé teszi természetes vagy jogi személyek leplezett megfigyelését az említett termékekből vagy az azokat használó természetes vagy jogi személyektől származó adatok nyomon követése, kinyerése, gyűjtése vagy elemzése révén, beleértve ha ezek válogatás nélkül történnek;
21. „médiatudatosság” azon készségek, ismeretek és megértés, amelyek lehetővé teszik a polgárok számára, hogy eredményesen és biztonságosan használják a médiát, és amelyek nem korlátozódnak az eszközök és technológiák megismerésére, hanem arra irányulnak, hogy a polgárok rendelkezzenek a megfelelő döntések meghozatalához, az összetett helyzetek elemzéséhez, valamint a vélemények és a tények közötti különbség felismeréséhez szükséges kritikai gondolkodás képességével.

II. fejezet

A médiaszolgáltatók és a médiaszolgáltatások igénybe vevőinek jogai és kötelezettségei

3. cikk

A médiaszolgáltatások igénybe vevőinek joga

A tagállamok tiszteletben tartják a médiaszolgáltatások igénybe vevőinek azon jogát, hogy szerkesztői szempontból független médiatartalmak sokféleségéhez férjenek hozzá, és biztosítják e rendelettel összhangban az említett jog védelméhez szükséges keretfeltételek meglétét, mindezzel a szabad és demokratikus közbeszéd javát szolgálva.

4. cikk

A médiaszolgáltatók jogai

- (1) A médiaszolgáltatók az uniós jog szerint megengedett korlátozásokon kívül egyéb korlátozások nélkül gyakorolhatják gazdasági tevékenységüket a belső piacon.
- (2) A tagállamok tiszteletben tartják a médiaszolgáltatók szakmai tevékenységeinek gyakorlása során megvalósuló tényleges szerkesztői szabadságot és függetlenséget. A tagállamok – beleértve nemzeti szabályozó hatóságait és szerveiket is – nem avatkozhatnak be a médiaszolgáltatók szerkesztői politikájába és szerkesztői döntéseibe, és nem próbálhatják meg befolyásolni azokat.

- (3) A tagállamok biztosítják az újságírói források és a bizalmas kommunikáció hatékony védelmét. A tagállamok nem hozhatják meg a következő intézkedések egyikét sem:
- a) a médiaszolgáltatóknak vagy a szerkesztőségi tagjaiknak arra való kötelezése, hogy újságírói forrásokhoz vagy bizalmas kommunikációkhoz kapcsolódó vagy ezek azonosítására alkalmas információkat fedjenek fel, vagy bármely olyan személynek, aki a médiaszolgáltatóhoz vagy annak szerkesztőségi tagjaihoz fűződő rendszeres vagy szakmai kapcsolata révén ilyen információval rendelkezhet, arra való kötelezése, hogy felfedje azt;
 - b) a médiaszolgáltatóknak vagy a szerkesztőségi tagjaiknak a fogva tartása, szankcionálása, elfogása, vagy ellenőrzése, vagy azok vállalati vagy magáningatlanjainak a megfigyelése, átkutatása és lefoglalása újságírói forrásokhoz vagy bizalmas kommunikációkhoz kapcsolódó vagy ezek azonosítására alkalmas információk megszerzése céljából, vagy bármely olyan személynek a fogva tartása, szankcionálása, elfogása, vagy ellenőrzése, vagy a vállalati vagy magáningatlanjainak a megfigyelése, átkutatása és lefoglalása, aki a médiaszolgáltatóhoz vagy annak szerkesztőségi tagjaihoz fűződő rendszeres vagy szakmai kapcsolata révén ilyen információval rendelkezhet, ilyen információk megszerzése céljából;
 - c) intruzív megfigyelő szoftver telepítése a médiaszolgáltatók, szerkesztőségi tagjaik vagy bármely olyan személy által használt bármely anyagra, digitális készülékre, gépre vagy eszközre, aki a médiaszolgáltatóhoz vagy annak szerkesztőségi tagjaihoz fűződő rendszeres vagy szakmai kapcsolata révén újságírói forrásokhoz vagy bizalmas kommunikációkhoz kapcsolódó vagy ezek azonosítására alkalmas információval rendelkezhet.

- (4) E cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjától eltérve, a tagállamok megtehetik az abban foglalt intézkedéseket, feltéve, hogy:
- a) azt uniós vagy nemzeti jog írja elő;
 - b) az megfelel a Charta 52. cikke (1) bekezdésének és más uniós jognak;
 - c) azt eseti alapon közérdeken alapuló kényszerítő indok indokolja és az arányos; valamint
 - d) azt valamely igazságügyi hatóság vagy független és pártatlan döntéshozó hatóság előzetesen engedélyezi, vagy kellően indokolt kivételes és sürgős esetekben egy ilyen hatóság indokolatlan késedelem nélkül utólagosan engedélyezi.
- (5) A (3) bekezdés c) pontjától eltérve a tagállamok telepíthetnek intruzív megfigyelő szoftvereket, feltéve, hogy e telepítés:
- a) megfelel a (4) bekezdésben felsorolt feltételeknek; és
 - b) arra a (3) bekezdés c) pontjában említett személyek valamelyikére irányuló olyan nyomozás céljából kerül sor, amely:
 - i. a 2002/584/IB kerethatározat 2. cikkének (2) bekezdésében felsorolt olyan bűncselekményre vonatkozik, amely esetében a büntetési tétel felső határa az érintett tagállamban legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés; vagy

- ii. olyan egyéb súlyos bűncselekményekre vonatkozik, amelyek esetében a büntetési tétel felső határa az érintett tagállamban legalább ötévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés, a szóban forgó tagállam joga által meghatározottak szerint.

A tagállamok nem hozhatnak meg a (3) bekezdés c) pontjában említettek szerinti valamely intézkedést, amennyiben a szóban forgó bekezdés a) vagy b) pontjában említettek szerinti valamely intézkedés megfelelő és elegendő lenne a keresett információ megszerzéséhez.

- (6) A tagállamok biztosítják, hogy a (3) bekezdés b) pontjában említett megfigyelési intézkedéseket, valamint a szóban forgó bekezdés c) pontjában említett intruzív megfigyelő szoftver telepítését egy igazságügyi hatóság vagy egy független és pártatlan döntéshozó hatóság rendszeresen felülvizsgálja annak meghatározása érdekében, hogy továbbra is teljesülnek-e az ezek alkalmazását indokoló feltételek.
- (7) Az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁶, beleértve az abban biztosított garanciákat, mint például az érintett tájékoztatáshoz való jogát és az adatkezelés tárgyát képező személyes adatokhoz való hozzáférés jogát, minden olyan személyesadat-kezelésre alkalmazandó, amelyet az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett megfigyelési intézkedések végrehajtásával vagy a szóban forgó bekezdés c) pontjában említett intruzív megfigyelő szoftver telepítésével összefüggésben végeznek.

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

- (8) A tagállamok biztosítják, hogy a médiaszolgáltatóknak, szerkesztőségi tagjaiknak vagy bármely olyan személynek, aki a médiaszolgáltatóhoz vagy annak szerkesztőségi tagjaihoz fűződő rendszeres vagy szakmai kapcsolata révén újságírói forrásokhoz vagy bizalmas kommunikációkhoz kapcsolódó vagy ezek azonosítására alkalmas információval rendelkezhet, a Charta 47. cikkével összhangban joga legyen a hatékony bírói jogvédelemhez az e cikk (3)–(7) bekezdésének megsértéséhez kapcsolódó ügyekben.

A tagállamok egy releváns szakértelemmel rendelkező független hatóságot vagy szervet bízhatnak meg azzal, hogy az említett jog gyakorlását illetően segítséget nyújtsanak az első albekezdésben említett személyeknek. Amennyiben nincs ilyen hatóság vagy szerv, az említett személyek egy önszabályozó szervtől vagy mechanizmustól is kérhetnek segítséget.

- (9) A tagállamoknak az EUSZ-ben és az EUMSZ-ben rögzített hatásköreit tiszteletben kell tartani.

5. cikk

A közszolgálati médiaszolgáltatók független működésének biztosítékai

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatók szerkesztői szempontból és funkcionálisan függetlenek legyenek, valamint pártatlan módon információk és vélemények sokféleségét kínálják a közönségüknek, összhangban a 29. jegyzőkönyvnek megfelelően nemzeti szinten meghatározott közszolgálati feladatukkal.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatók vezetőjének vagy igazgatósági tagjainak kinevezésére és felmentésére vonatkozó eljárások a közszolgálati médiaszolgáltatók függetlenségének garantálását célozzák.

A közszolgálati médiaszolgáltatók vezetőjét és igazgatósági tagjait átlátható, nyílt, hatékony és megkülönböztetésmentes eljárás keretében, nemzeti szinten előzetesen meghatározott átlátható, objektív, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumok alapján kell kinevezni. Hivatali idejük időtartamának elegendőnek kell lennie a közszolgálati médiaszolgáltatók tényleges függetlenségének biztosításához.

A közszolgálati médiaszolgáltatók vezetőjének vagy igazgatósági tagjainak a hivatali idejük lejárta előtti felmentéséről szóló döntéseket kellően meg kell indokolni, ilyen döntésekre csak kivételes esetben kerülhet sor, amennyiben az érintett személyek a nemzeti szinten előzetesen meghatározott kritériumok szerint már nem felelnek meg a feladataik teljesítéséhez szükséges feltételeknek, az ilyen döntésekről előzetesen értesíteni kell az érintett személyeket, továbbá az ilyen döntéseknek tartalmazniuk kell a bírósági felülvizsgálat lehetőségét.

- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatók finanszírozási eljárásai előzetesen meghatározott átlátható és objektív kritériumokon alapuljanak. Ezen finanszírozási eljárásoknak biztosítaniuk kell, hogy a közszolgálati médiaszolgáltatók elegendő, fenntartható és kiszámítható pénzügyi forrásokkal rendelkezzenek közszolgálati feladatuk teljesítésének, és az azon belül való fejlődés kapacitásának megfelelően. E pénzügyi forrásoknak biztosítaniuk kell a közszolgálati médiaszolgáltatók szerkesztői függetlenségét.
- (4) A tagállamok kijelölnek egy vagy több független hatóságot vagy szervet, vagy létrehoznak a kormányok politikai befolyásától mentes mechanizmusokat az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásának nyomon követésére. Az említett nyomon követés eredményeit nyilvánosságra kell hozni.

6. cikk

A médiaszolgáltatók kötelezettségei

- (1) A médiaszolgáltatóknak a szolgáltatásaikat igénybe vevők számára könnyen és közvetlenül hozzáférhetővé kell tenniük a következőkre vonatkozó naprakész információkat:
- a) cégnevük vagy cégneveik és elérhetőségük;
 - b) a működésre és a stratégiai döntéshozatalra irányuló befolyás gyakorlását lehetővé tevő részesedéssel rendelkező közvetlen vagy közvetett tulajdonosuk vagy tulajdonosaik neve vagy nevei, beleértve azt az esetet is, ha közvetlen vagy közvetett tulajdonosuk az állam vagy egy közigazgatási szerv vagy szervezet;
 - c) az (EU) 2015/849 irányelv 3. cikkének 6. pontjában meghatározottak szerinti tényleges tulajdonosuk vagy tulajdonosaik neve vagy nevei ;
 - d) a részükre állami hirdetések céljára kiosztott közfinanszírozás teljes éves összege, valamint a harmadik országok közigazgatási szerveitől vagy szervezeteitől kapott hirdetési bevételek teljes éves összege.
- (2) A tagállamok megbízzák a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket, vagy más illetékes hatóságokat vagy szerveket, hogy dolgozzanak ki az (1) bekezdésben meghatározott információkat tartalmazó nemzeti médiatulajdonosi adatbázisokat.

- (3) A Chartával összhangban lévő nemzeti alkotmányjog sérelme nélkül a híreket és aktuális témákhoz kapcsolódó tartalmakat kínáló médiaszolgáltatóknak az általuk megfelelőnek ítélt intézkedéseket kell hozniuk a szerkesztői döntések függetlenségének biztosítása érdekében. Az ilyen intézkedéseknek különösen a következőkre kell irányulniuk:
- a) annak garantálása, hogy a szerkesztői döntéseket az érintett médiaszolgáltató által kialakított szerkesztői irányvonal mentén szabadon meg lehessen hozni; és
 - b) annak biztosítása, hogy minden olyan tényleges vagy potenciális összeférhetetlenség fel van fedve, amely hatással lehet a hírek és az aktuális témákkal kapcsolatos tartalmak közlésére.

III. fejezet

A szabályozási együttműködés kerete és a médiaszolgáltatások jól működő belső piaca

1. SZAKASZ

FÜGGETLEN MÉDIAHATÓSÁGOK

7. cikk

Nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek

- (1) A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek – adott esetben a tagállamuk más releváns hatóságaival vagy szerveivel, vagy adott esetben önszabályozó szerveivel folytatott konzultáció vagy koordináció útján – biztosítaniuk kell e fejezet alkalmazását.
- (2) A nemzeti szabályozó hatóságokra vagy szervekre az e rendeletben rájuk ruházott feladatok ellátása tekintetében a 2010/13/EU irányelv 30. cikkében meghatározott követelményeket kell alkalmazni.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek megfelelő pénzügyi, humán és technikai erőforrásokkal rendelkezzenek az e rendelet szerinti feladataik ellátásához.

- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek – amennyiben az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges – felhatalmazással rendelkezzenek arra, hogy az e fejezet szerinti feladatok ellátásával arányos és ahhoz szükséges információk és adatok észszerű időn belül történő átadására kérjék a következő személyeket:
- a) az e fejezet hatálya alá tartozó természetes vagy jogi személyeket; és
 - b) bármely más olyan természetes vagy jogi személyt, akiről vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy kereskedelmi, üzleti vagy szakmai tevékenységéhez kapcsolódó okokból birtokolhat ilyen információkat és adatokat.

2. SZAKASZ

A MÉDIASZOLGÁLTATÁSOK EURÓPAI TESTÜLETE

8. cikk

A Médiaszolgáltatások Európai Testülete

- (1) Létrejön a Médiaszolgáltatások Európai Testülete (a továbbiakban: a Testület).
- (2) A Testület a 2010/13/EU irányelv 30b. cikkével létrehozott Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának (ERGA) helyébe lép és annak jogutódja.

9. cikk

A Testület függetlensége

A Testület a feladatainak ellátása vagy hatásköreinek gyakorlása során teljes mértékben függetlenül jár el. Így különösen, a Testület a feladatainak ellátása vagy hatásköreinek gyakorlása során nem kérhet és nem fogadhat el utasítást semmilyen kormányzattól, intézménytől, személytől vagy szervtől. Ez nem érinti a Bizottság vagy a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek e rendelettel összhangban lévő hatásköreit.

10. cikk

A Testület felépítése

- (1) A Testület a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek képviselőiből áll.
- (2) A Testület minden egyes tagja egy szavazattal rendelkezik.
- (3) A Testület a határozatait a szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével hozza meg.
- (4) Amennyiben egy tagállamban egynél több ilyen nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv létezik, e nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek szükség szerint egyeztetnek egymással, és közös képviselőt neveznek ki. A közös képviselő gyakorolja a szavazati jogot.

- (5) A Testület a tagjai közül elnököt és alelnököt választ. Az elnök hivatali ideje egy év, amely egyszer megújítható. A Testület irányítócsoporthoz hozhat létre. A Testületet az elnöke képviseli.
- (6) A Bizottság képviselőt jelöl a Testületbe. A Bizottság képviselője szavazati jog nélkül vesz részt a Testület tanácskozásain. A Testület elnöke tájékoztatja a Bizottságot a Testület tevékenységeiről.
- (7) A Testület szakértőket és a Bizottsággal egyetértésben állandó megfigyelőket hívhat meg az ülésein való részvételre.
- (8) A Testület az eljárási szabályzatát a Bizottsággal konzultálva fogadja el. Az eljárási szabályzatnak tartalmaznia kell a Testület tagjaival kapcsolatban felmerülő összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére szolgáló szabályokat.

11. cikk

A Testület titkársága

- (1) A Testület munkáját titkárság segíti. A titkárságot a Bizottság biztosítja a Testület által jelzett igényeket figyelembe véve. A titkárság számára kellő erőforrásokat kell biztosítani a feladatai elvégzéséhez.

- (2) A titkárság fő feladata, hogy hozzájáruljon a Testület e rendeletben és a 2010/13/EU irányelvben meghatározott feladatainak független végrehajtásához. A titkárság az e rendelet szerinti feladatai tekintetében kizárólag a Testülettől kapott utasítások alapján járhat el.
- (3) A titkárságnak adminisztratív és szervezeti támogatást kell nyújtania a Testület tevékenységeivel kapcsolatban. A titkárságnak érdemben is segítenie kell a Testület feladatainak ellátásában.

12. cikk

Konzultációs mechanizmus

- (1) Amennyiben a Testület az audiovizuális média ágazatán túlmutató ügyekkel foglalkozik, konzultál a releváns médiaágazatok uniós vagy nemzeti szinten működő képviselőivel.
- (2) A Testület az eljárási szabályzatában meghatározza az (1) bekezdésben említettek szerinti konzultációk lefolytatására vonatkozó szabályokat. E szabályoknak biztosítaniuk kell, hogy a konzultációba adott esetben több képviselőt is be lehessen vonni.
- (3) Ha lehetséges, a Testület nyilvánosságra hozza az (1) bekezdésben említettek szerinti konzultációk eredményeit.

13. cikk
A Testület feladatai

- (1) A Szerződések által a Bizottságra ruházott hatáskörök sérelme nélkül a Testület tanácsot és támogatást nyújt a Bizottságnak a médiaszolgáltatásokkal kapcsolatos, a Testület hatáskörébe tartozó kérdésekben és az Unió egész területén előmozdítja e fejezet következetes és hatékony alkalmazását, valamint a 2010/13/EU irányelv végrehajtását. A Testület ezért:
- a) a Bizottság számára technikai szakértelmet biztosít a Bizottság azon feladatára vonatkozóan, hogy biztosítsa e fejezet minden tagállamban történő következetes és hatékony alkalmazását, valamint a 2010/13/EU irányelv minden tagállamban történő végrehajtását, a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek feladatainak sérelme nélkül;
 - b) előmozdítja a médiaszolgáltatásokra alkalmazandó uniós és nemzeti szabályok – többek között e rendelet és a 2010/13/EU irányelv – alkalmazásával kapcsolatos, a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti együttműködést, valamint az információk, tapasztalatok és bevált gyakorlatok hatékony cseréjét, különösen az említett irányelv 3., 4. és 7. cikke tekintetében;
 - c) a Bizottság kérésére véleményt nyilvánít a 2010/13/EU irányelv 2. cikkének (5c) bekezdésével, 3. cikkének (2) és (3) bekezdésével, 4. cikke (4) bekezdésének c) pontjával és 28a. cikkének (7) bekezdésével kapcsolatban felmerülő műszaki és ténybeli kérdésekről;

- d) a Bizottsággal konzultálva véleményeket dolgoz ki az alábbiakról:
 - i. a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti együttműködésre irányuló megkeresések, e rendelet 14. cikkének (5) bekezdésével összhangban;
 - ii. érvényesítési intézkedésekre irányuló megkeresések, ideértve az ajánlott intézkedéseket, abban az esetben, ha a megkereső hatóság vagy szerv és a megkeresett hatóság vagy szerv között egyet nem értés áll fenn e rendelet 15. cikkének (3) bekezdése szerint;
 - iii. az Unión kívülről nyújtott médiaszolgáltatásokra vonatkozó nemzeti intézkedések, e rendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
- e) azon médiaszolgáltató kérelmére, amellyel az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató az e rendelet 18. cikkének (6) bekezdésében említettek szerint párbeszédet folytatott, véleményeket dolgoz ki e párbeszéd eredményéről;
- f) e rendelet 21. cikkének (4) bekezdésével összhangban, saját kezdeményezésére, a Bizottság kérésére, vagy egy személyében és közvetlenül érintett médiaszolgáltató kellően indokolt és alátámasztott kérésére véleményeket dolgoz ki olyan szabályozási vagy közigazgatási intézkedésekről, amelyek valószínűsíthetően jelentősen befolyásolják a médiaszolgáltatók működését a médiaszolgáltatások belső piacán;
- g) e rendelet 22. cikkének (5) bekezdésével összhangban véleményeket dolgoz ki a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek értékelés- vagy véleménytervezeteiről;

- h) e rendelet 23. cikkének (1) bekezdésével összhangban, saját kezdeményezésére vagy a Bizottság kérésére véleményeket dolgoz ki azon médiapiaci összefonódásokról, amelyek valószínűsíthetően befolyásolják a médiaszolgáltatások belső piacának működését;
- i) segíti a Bizottságot az alábbiakra vonatkozó iránymutatások kidolgozásában:
 - i. e rendelet alkalmazása és a 2010/13/EU irányelv végrehajtása, e rendelet 16. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
 - ii. az e rendelet 22. cikke (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említettek szerinti elemek, az említett cikk (3) bekezdésével összhangban;
 - iii. e rendelet 24. cikke (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazása, az említett cikk (4) bekezdése alapján;
- j) legalább egy érintett nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv kérésére e rendelet 15. cikkének (3) bekezdésével összhangban közvetítőként jár el a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti egyet nem értés esetén;
- k) e rendelet 20. cikkének (5) bekezdésével összhangban elősegíti az eszközök vagy a felhasználói interfészek kialakítására, vagy az ilyen eszközök által továbbított digitális jelekre vonatkozó harmonizált szabványokkal kapcsolatos együttműködést;

- l) e rendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban koordinálja az Unión kívülről nyújtott, Unión belüli közönséget megcélzó vagy elérő médiaszolgáltatások tartalmának terjesztésével vagy az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos, az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek által hozott releváns intézkedéseket, amennyiben az ilyen médiaszolgáltatások sértik a közbiztonságot, vagy annak sérelmével fenyegető komoly és súlyos kockázatot jelentenek, valamint a Bizottsággal konzultálva kidolgozza az említett cikk (4) bekezdésében említettek szerinti kritériumokat;
- m) e rendelet 19. cikkével összhangban strukturált párbeszédet szervez az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatók, a médiaszolgáltatók képviselői és a civil társadalom képviselői között, és jelentést tesz e párbeszéd eredményeiről a Bizottságnak;
- n) e rendelet 24. cikkének (5) bekezdésével összhangban elősegíti a közönségmérési rendszerek bevezetésével kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét;
- o) megszervezi a médiatudatossággal kapcsolatos tapasztalatok és bevált gyakorlatok cseréjét, beleértve a médiatudatosság megerősítését célzó hatékony intézkedések és eszközök kidolgozásának és alkalmazásának előmozdítását is;
- p) részletes éves jelentést készít a tevékenységeiről és feladatairól.

A Testület nyilvánosságra hozza az első albekezdés p) pontjában említett részletes éves jelentést. Amennyiben felkérik rá, az elnök bemutatja e jelentést az Európai Parlamentnek.

- (2) Amennyiben a Bizottság tanácsot vagy véleményt kér a Testülettől, és amennyiben az uniós jog másként nem rendelkezik, az ügy sürgősségét figyelembe véve határidőt jelölhet meg.
- (3) A Testület munkájának eredményeit továbbítja a 2010/13/EU irányelv 29. cikkének (1) bekezdésével létrehozott kapcsolattartó bizottságnak (a továbbiakban: a kapcsolattartó bizottság).

3. SZAKASZ

SZABÁLYOZÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS KONVERGENCIA

14. cikk

Strukturált együttműködés

- (1) Egy nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv (a továbbiakban: a megkereső hatóság) bármikor felkérhet egy vagy több más nemzeti szabályozó hatóságot vagy szervet (a továbbiakban: a megkeresett hatóság(ok)) a vele való – többek között információcsere és kölcsönös segítségnyújtás útján történő – együttműködésre e fejezet következetes és hatékony alkalmazása vagy a 2010/13/EU irányelv végrehajtása érdekében.
- (2) Az együttműködésre irányuló megkeresésnek tartalmaznia kell a megkereséssel kapcsolatos valamennyi szükséges információt, beleértve az együttműködésre irányuló megkeresés célját és indokait is.

- (3) A megkeresett hatóság csak a következő esetekben tagadhatja meg az együttműködésre irányuló megkeresés teljesítését:
- a) ha nem rendelkezik hatáskörrel az együttműködésre irányuló megkeresés tárgya tekintetében vagy a kért együttműködéstípus biztosítására;
 - b) ha az együttműködésre irányuló megkeresés teljesítése sértene ezt a rendeletet, a 2010/13/EU irányelvet vagy más uniós jogot vagy olyan nemzeti jogot, amely megfelel az uniós jognak, és amely a megkeresett hatóságra irányadó;
 - c) ha az együttműködésre irányuló megkeresés hatálya vagy tárgya nem kellően indokolt vagy aránytalan.

A megkeresett hatóság köteles indokolatlan késedelem nélkül megindokolni az együttműködésre irányuló megkeresés teljesítésének elutasítását. Amennyiben a megkeresett hatóság az együttműködésre irányuló megkeresés teljesítését az első albekezdés a) pontja alapján utasította el, lehetőség szerint meg kell neveznie a hatáskörrel rendelkező hatóságot.

- (4) A megkeresett hatóságnak minden tőle telhetőt meg kell tennie annak érdekében, hogy indokolatlan késedelem nélkül teljesítse és megválaszolja az együttműködésre irányuló megkeresést, valamint hogy rendszeresen tájékoztatást adjon a megkeresés végrehajtásában elért előrelépésekről.

- (5) Amennyiben a megkereső hatóság úgy véli, hogy a megkeresett hatóság nem teljesítette vagy válaszolta meg kielégítően az együttműködésre irányuló megkeresését, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a megkeresett hatóságot, megindokolva álláspontját. Amennyiben a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság nem jut megállapodásra az együttműködésre irányuló megkeresésről, bármelyikük a Testület elé utalhatja az ügyet. A Testület az általa az eljárási szabályzatában meghatározandó határidőkkel összhangban a Bizottsággal konzultálva véleményt ad ki az ügyről, amelyben ajánlott intézkedéseket is megjelöl. Az érintett hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek a Testület véleményének figyelembevétele érdekében.
- (6) Amennyiben egy megkereső hatóság úgy véli, hogy a médiaszolgáltatások belső piacon való nyújtása vagy igénybevétele korlátozásának komoly és súlyos kockázata áll fenn, vagy a közbiztonság sérelmével fenyegető komoly és súlyos kockázat áll fenn, megkeresést küldhet a megkeresett hatóságnak, hogy az – az alapvető jogoknak, különösen a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartása mellett – biztosítson gyorsított együttműködést, többek között a 2010/13/EU irányelv 3. cikkében említett nemzeti intézkedések hatékony alkalmazásának biztosítása céljából. A megkeresett hatóságnak 14 naptári napon belül válaszolnia kell és minden tőle telhetőt meg kell tennie a gyorsított együttműködésre irányuló megkeresések teljesítése érdekében.
- E cikk (2), (3) és (5) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó a gyorsított együttműködésre irányuló megkeresésekre.
- (7) A Testületnek az eljárási szabályzatában meg kell határoznia az e cikkben említettek szerinti strukturált együttműködésre alkalmazandó eljárás további részleteit.

15. cikk

A videómegosztóplatform-szolgáltatók kötelezettségeinek érvényesítésére irányuló megkeresések

- (1) A 2000/31/EK irányelv 3. cikkének sérelme nélkül a megkereső hatóság kellően indokolt megkeresést küldhet a megkeresés tárgya tekintetében hatáskörrel rendelkező megkeresett hatóságnak, hogy az tegye meg a szükséges és arányos intézkedéseket a videómegosztóplatform-szolgáltatókra a 2010/13/EU irányelv 28b. cikkének (1), (2) és (3) bekezdése alapján háruló kötelezettségek hatékony érvényesítése érdekében.
- (2) A megkeresett hatóságnak indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatnia kell a megkereső hatóságot az (1) bekezdés szerinti érvényesítésre irányuló megkeresés nyomán általa meghozott vagy meghozni tervezett intézkedésekről, illetve azon okokról, amelyek miatt nem hozott intézkedést. A Testület az eljárási szabályzatában megállapítja az e célra alkalmazandó határidőket.
- (3) Abban az esetben, ha a megkereső hatóság és a megkeresett hatóság között egyet nem értés áll fenn az (1) bekezdés szerinti érvényesítésre irányuló megkeresést követően meghozott vagy meghozni tervezett intézkedésekkel vagy elmaradt intézkedésekkel kapcsolatban, bármelyikük közvetítés céljából a Testület elé utalhatja az ügyet a békés megoldás megtalálása érdekében.

Ha a Testület közvetítését követően sem sikerül békés megoldást találni, a megkereső hatóság vagy a megkeresett hatóság felkérheti a Testületet, hogy adjon ki véleményt az ügyben. Véleményében a Testület értékeli, hogy az (1) bekezdés szerinti érvényesítésre irányuló megkeresést kielégítően teljesítették-e. Ha a Testület úgy ítéli meg, hogy a megkeresett hatóság nem teljesítette kielégítően az érvényesítésre irányuló megkeresést, a Testület a megkeresés teljesítését szolgáló intézkedéseket javasol. A Testület a Bizottsággal konzultálva indokolatlan késedelem nélkül véleményt ad ki.

- (4) A (3) bekezdés második albekezdésében említett vélemény kézhezvételét követően a megkeresett hatóság indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb a Testület az eljárási szabályzatában megállapítandó határidőn belül tájékoztatja a Testületet, a Bizottságot és a megkereső hatóságot a véleménnyel kapcsolatban meghozott vagy meghozni tervezett intézkedésekről.

16. cikk

Iránymutatás médiaszabályozási kérdésekben

- (1) A Testület – adott esetben az érdekelt felekkel konzultálva – elősegíti az e fejezet következetes és hatékony alkalmazása és a 2010/13/EU irányelv végrehajtása szempontjából releváns szabályozási, technikai vagy gyakorlati szempontokkal kapcsolatos bevált gyakorlatok nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek közötti cseréjét.

- (2) Amennyiben a Bizottság e rendelet alkalmazásával vagy a 2010/13/EU irányelv végrehajtásával kapcsolatban iránymutatásokat ad ki, a Testület a szabályozási, technikai vagy gyakorlati szempontokkal kapcsolatos szakértelmével segíti a Bizottságot, különösen a következők tekintetében:
- a) megfelelő hangsúly a 2010/13/EU irányelv 7a. cikke értelmében vett általános érdekű audiovizuális médiaszolgáltatásoknak;
 - b) a médiaszolgáltatók tulajdonosi szerkezetére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele, a 2010/13/EU irányelv 5. cikkének (2) bekezdésében és az e rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint.

Amennyiben a Bizottság iránymutatásokat ad ki a 2010/13/EU irányelv végrehajtásával kapcsolatban, konzultál a kapcsolattartó bizottsággal.

- (3) Amennyiben a Bizottság az e rendelet alkalmazásával vagy a 2010/13/EU irányelv végrehajtásával kapcsolatos bármely kérdésben véleményt ad ki, a Testület segíti ebben a Bizottságot.

17. cikk

Az Unión kívülről nyújtott médiaszolgáltatásokra vonatkozó intézkedések összehangolása

- (1) A 2010/13/EU irányelv 3. cikkének sérelme nélkül, a Testület – legalább két tagállam nemzeti szabályozó hatóságának vagy szervének kérésére – összehangolja az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek azon releváns intézkedéseit, amelyek az Unión kívülről származó olyan médiaszolgáltatások vagy az Unión kívül letelepedett médiaszolgáltatók által nyújtott olyan médiaszolgáltatások terjesztésével vagy az azokhoz való hozzáféréssel kapcsolatosak, amelyek a terjesztés vagy a hozzáférés módjától függetlenül az Unión belüli közönséget céloznak vagy érnek el, amennyiben az ilyen médiaszolgáltatások – többek között a harmadik országok által felettük gyakorolt esetleges ellenőrzésre tekintettel – sértik a közbiztonságot, vagy az annak sérelmével fenyegető komoly és súlyos kockázatot jelentenek.
- (2) A Testület – a Bizottsággal konzultálva – véleményt adhat ki az (1) bekezdésben említettek szerinti megfelelő intézkedésekről. Az érintett illetékes nemzeti hatóságoknak, beleértve a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szerveket is, a nemzeti jog alapján őket megillető hatáskörök sérelme nélkül minden tőlük telhetőt meg kell tenniük a Testület véleményének figyelembevétele érdekében.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek ne legyenek akadályozva abban, hogy figyelembe vegyék a Testület (2) bekezdés szerinti véleményét, amikor egy médiaszolgáltatóval szembeni, az (1) bekezdésben említettek szerinti intézkedések meghozatalát mérlegelik.

- (4) A Testület a Bizottsággal konzultálva kidolgozza azon kritériumokat, amelyekre a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek a médiaszolgáltatókra kiterjedő, az (1) bekezdésben említettek szerinti szabályozási hatásköreik gyakorlása során támaszkodhatnak. A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek minden tőlük telhetőt meg kell tenniük az említett kritériumok figyelembevétele érdekében.

4. SZAKASZ

MÉDIASZOLGÁLTATÁSOK NYÚJTÁSA

ÉS AZ AZOKHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS DIGITÁLIS KÖRNYEZETBEN

18. cikk

Médiaszolgáltatói tartalmak online óriásplatformokon való megjelenítése

- (1) Az online óriásplatformokat üzemeltető szolgáltatóknak biztosítaniuk kell egy olyan funkciót, amely lehetővé teszi a szolgáltatásaik igénybe vevői számára, hogy:
- a) nyilatkozzanak arról, hogy médiaszolgáltatók;
 - b) nyilatkozzanak arról, hogy megfelelnek a 6. cikk (1) bekezdésének;
 - c) nyilatkozzanak arról, hogy szerkesztői szempontból függetlenek a tagállamoktól, politikai pártoktól, harmadik országoktól és harmadik országok által ellenőrzött vagy finanszírozott szervezetektől;
 - d) nyilatkozzanak arról, hogy egy vagy több tagállamban a szerkesztői felelősség gyakorlására vonatkozó szabályozási követelmények hatálya alá, valamint egy illetékes nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv felügyelete alá tartoznak, vagy részt vesznek olyan társszabályozási vagy önszabályozási mechanizmusban, amely a szerkesztés szakmai normáit szabályozza, és amely a szóban forgó médiaágazatban egy vagy több tagállamban széles körben elismert és elfogadott mechanizmus;

- e) nyilatkozzanak arról, hogy nem szolgáltatnak mesterségesintelligencia-rendszerek által létrehozott tartalmat anélkül, hogy azt emberi felülvizsgálatnak vagy szerkesztői ellenőrzésnek vetnék alá;
- f) megadják hivatalos nevüket és elérhetőségi adataikat, többek között egy olyan e-mail-címet, amelyen keresztül az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató gyorsan és közvetlenül kommunikálhat velük; valamint
- g) megadják a releváns nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervek, illetve a d) pontban említett társszabályozási vagy önszabályozási mechanizmusok képviselőinek elérhetőségét.

Amennyiben megalapozott kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a médiaszolgáltató megfelel-e az első albekezdés d) pontjának, az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatónak erre vonatkozóan megerősítést kell kérnie a releváns nemzeti szabályozó hatóságtól vagy szervtől, vagy a releváns társszabályozási vagy önszabályozási mechanizmustól.

- (2) Az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az (1) bekezdés szerint bejelentett információk – az (1) bekezdés első albekezdésének f) pontjában meghatározott információk kivételével – az online interfészükön könnyen hozzáférhetők legyenek a nyilvánosság számára.
- (3) Az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatóknak vissza kell igazolniuk az (1) bekezdés alapján benyújtott nyilatkozatok kézhezvételét, és meg kell adniuk elérhetőségi adataikat, többek között egy olyan e-mail-címet, amelyen keresztül a médiaszolgáltató közvetlenül és gyorsan kommunikálhat velük.

Az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatóknak indokolatlan késedelem nélkül jelezniük kell, hogy elfogadják vagy elutasítják az (1) bekezdés alapján benyújtott nyilatkozatokat.

- (4) Amennyiben egy online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató olyan döntést szándékozik hozni, hogy felfüggeszti online közvetítő szolgáltatásának nyújtását az e cikk (1) bekezdése szerint nyilatkozatot benyújtó valamely médiaszolgáltató által szolgáltatott tartalom tekintetében, vagy olyan döntést szándékozik hozni, hogy korlátozza az ilyen tartalom láthatóságát azon az alapon, hogy az adott tartalom összeegyeztethetetlen a szerződési feltételeivel, a felfüggesztésről, vagy a láthatóság korlátozásáról szóló ilyen döntés hatályba lépése előtt köteles:
- a) közölni az érintett médiaszolgáltatóval a felfüggesztéséről vagy a láthatóság korlátozásáról szóló tervezett döntését megalapozó, az (EU) 2019/1150 rendelet 4. cikke (1) bekezdésében és az (EU) 2022/2065 rendelet 17. cikkében említettek szerinti indokolást; és
 - b) lehetőséget biztosítani a médiaszolgáltatónak arra, hogy válaszoljon az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett nyilatkozatra az annak kézhezvételétől számított 24 órán belül, vagy – az (EU) 2022/2065 rendelet 36. cikkének (2) bekezdésében említett válság esetén – ennél rövidebb határidőn belül, amely határidő elegendő időt biztosít a médiaszolgáltató számára az érdemi válaszadásra.

Amennyiben az első albekezdés b) pontjában említettek szerinti választ követően vagy annak hiányában az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató felfüggesztésről vagy a láthatóság korlátozásáról szóló döntést hoz, az érintett médiaszolgáltatót indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja.

Ez a bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató az (EU) 2022/2065 rendelet 28., 34. és 35. cikke, valamint a 2010/13/EU irányelv 28b. cikke szerinti kötelezettségeinek vagy a jogellenes tartalomra vonatkozó, uniós jog szerinti kötelezettségeinek megfelelően függeszti fel a szolgáltatásai nyújtását valamely médiaszolgáltató által szolgáltatott tartalom tekintetében, vagy korlátozza annak láthatóságát.

- (5) Az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatóknak minden szükséges műszaki és szervezeti intézkedést meg kell hozniuk annak biztosítása érdekében, hogy a médiaszolgáltatók által az (EU) 2019/1150 rendelet 11. cikke vagy az (EU) 2022/2065 rendelet 20. cikke alapján benyújtott panaszok kezelése és az azokról való döntéshozatal prioritást élvezzen és indokolatlan késedelem nélkül történjen. A médiaszolgáltatót az említett cikkeken említett belső panaszkezelési eljárásban másik szerv is képviselheti.
- (6) Amennyiben az (1) bekezdés szerinti nyilatkozatot benyújtó médiaszolgáltató úgy ítéli meg, hogy az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató a médiaszolgáltató által kínált tartalom tekintetében kellő indok nélkül ismétlődően korlátozza vagy felfüggeszti a szolgáltatását, az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatónak a médiaszolgáltató kérésére – jóhiszeműen eljárva – érdemi és hatékony párbeszédet kell folytatnia a médiaszolgáltatóval annak érdekében, hogy észszerű határidőn belül békés megoldást találjanak az indokolatlan korlátozások vagy felfüggesztések megszüntetésére és azok jövőbeli elkerülésére. A médiaszolgáltató az ilyen párbeszéd eredményéről és annak részleteiről értesítheti a Testületet és a Bizottságot. A médiaszolgáltató kérheti a Testületet, hogy adjon ki véleményt az ilyen párbeszéd eredményéről, adott esetben az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató számára ajánlott intézkedésekre is kiterjedően. A Testület tájékoztatja a Bizottságot a véleményéről.

- (7) Amennyiben az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltató elutasítja vagy érvényteleníti a médiaszolgáltató által e cikk (1) bekezdése alapján benyújtott nyilatkozatot, vagy ha az e cikk (6) bekezdése szerinti párbeszédet követően nem találtak békés megoldást, az érintett médiaszolgáltató igénybe veheti az (EU) 2019/1150 rendelet 12. cikke szerinti közvetítést, vagy az (EU) 2022/2065 rendelet 21. cikke szerinti peren kívüli vitarendezéshez folyamodhat. Az érintett médiaszolgáltató értesítheti a Testületet az említett közvetítés vagy peren kívüli vitarendezés eredményéről.
- (8) Az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatónak évente nyilvánosságra kell hoznia az alábbiakra vonatkozó részletes információkat:
- a) azon esetek száma, amikor korlátozást vagy felfüggesztést írt elő azon az alapon, hogy az (1) bekezdés alapján nyilatkozatot benyújtó médiaszolgáltató által kínált tartalom összeegyeztethetetlen a szerződési feltételeivel;
 - b) az ilyen korlátozások vagy felfüggesztések kiszabásának indokai, beleértve a szerződési feltételeiben szereplő azon konkrét kikötéseket is, amelyekkel megítélése szerint a médiaszolgáltató tartalma összeegyeztethetetlen volt;
 - c) a médiaszolgáltatókkal a (6) bekezdés alapján folytatott párbeszédok száma;
 - d) azon esetek száma, amikor elutasította a médiaszolgáltató által az (1) bekezdés alapján benyújtott nyilatkozatot, valamint az elutasítás indokai;
 - e) azon esetek száma, amikor érvénytelenítette a médiaszolgáltató által az (1) bekezdés alapján benyújtott nyilatkozatot, valamint az érvénytelenítés indokai.

- (9) E cikk következetes és hatékony végrehajtásának elősegítése érdekében a Bizottság iránymutatásokat ad ki az (1) bekezdésben említett funkció eredményes bevezetésének megkönnyítése érdekében.

19. cikk

Strukturált párbeszéd

- (1) A Testület rendszeresen strukturált párbeszédet szervez az online óriásplatformot üzemeltető szolgáltatók, a médiaszolgáltatók képviselői és a civil társadalom képviselői között a következők érdekében:
- a) a 18. cikk alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok és bevált gyakorlatok megvitatása, többek között az online óriásplatformok működését és a médiaszolgáltatók által kínált tartalom általuk történő moderálását illetően;
 - b) a független média változatos kínálatához való hozzáférés előmozdítása az online óriásplatformokon; és
 - c) a felhasználók káros tartalmakkal – többek között a dezinformációval és a külföldi információmanipulációval és beavatkozással – szembeni védelmét célzó önszabályozási kezdeményezések betartásának nyomon követése.
- (2) A Testület jelentést tesz a Bizottságnak az (1) bekezdésben említettek szerinti strukturált párbeszéd eredményeiről. Amennyiben lehetséges, a Testület nyilvánosan hozzáférhetővé teszi az ilyen strukturált párbeszéd eredményeit.

20. cikk

A médiakínálat testreszabásához való jog

- (1) A felhasználóknak jogukban áll könnyen megváltoztatni a műsorszámokat kínáló médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést és azok használatát vezérlő vagy kezelő eszközök vagy felhasználói interfészek konfigurációját, többek között azok alapértelmezett beállításait annak érdekében, hogy a médiakínálatot – az uniós jognak megfelelően – az érdeklődési körüknek vagy preferenciáiknak megfelelően testreszabják. Ez a bekezdés nem érinti a 2010/13/EU irányelv 7a. vagy 7b. cikkét végrehajtó nemzeti intézkedéseket.
- (2) Az (1) bekezdésben említett eszközök és felhasználói interfészek forgalomba hozatalakor a gyártóknak, a fejlesztőknek és az importőröknek gondoskodniuk kell arról, hogy ezen eszközök és felhasználói interfészek tartalmazzanak egy olyan funkciót, amely lehetővé teszi a felhasználók számára, hogy bármikor szabadon és könnyen megváltoztassák a konfigurációikat, többek között a kínált médiaszolgáltatásokhoz való hozzáférést és azok használatát vezérlő vagy kezelő alapértelmezett beállításokat.
- (3) Az (1) bekezdésben említett eszközök és felhasználói interfészek gyártóinak, fejlesztőinek és importőreinek biztosítaniuk kell, hogy azon médiaszolgáltatók vizuális identitása, amelyek szolgáltatásaihoz az eszközeik és felhasználói interfészeik hozzáférést biztosítanak, következetesen és egyértelműen látható legyen a felhasználók számára.
- (4) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben említett eszközök és felhasználói interfészek gyártói, fejlesztői és importőrei megfeleljenek a (2) és (3) bekezdésnek.

- (5) A Testület elősegíti a médiaszolgáltatók, a szabványügyi szervezetek, illetve bármely más releváns érdekelt fél közötti együttműködést az (1) bekezdésben említett eszközök vagy felhasználói interfészek tervezésére, vagy az ilyen eszközök által továbbított digitális jelekre vonatkozó harmonizált szabványok kidolgozásának előmozdítása érdekében.

5. SZAKASZ

A JÓL MŰKÖDŐ MÉDIAPIACOT SZOLGÁLÓ INTÉZKEDÉSEKRE ÉS ELJÁRÁSOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

21. cikk

A médiaszolgáltatókat érintő nemzeti intézkedések

- (1) A tagállamok által hozott olyan jogalkotási, szabályozási vagy közigazgatási intézkedéseknek, amelyek hatással lehetnek a médiapluralizmusra vagy a belső piacon működő médiaszolgáltatók szerkesztői függetlenségére, kellően indokoltnak és arányosnak kell lenniük. Ezeknek az intézkedéseket indokolással kell ellátni, azoknak átláthatónak, objektívnek és megkülönböztetéstől mentesnek kell lenniük.
- (2) Az (1) bekezdésben említett közigazgatási intézkedések elfogadása céljából alkalmazott nemzeti eljárásoknak előre meghatározott határidőket kell követniük. Az ilyen eljárásokat indokolatlan késedelem nélkül kell lefolytatni.

- (3) Az (1) bekezdésben említett valamely szabályozási vagy közigazgatási intézkedés hatálya alá tartozó, abban személyében és közvetlenül érintett médiaszolgáltatónak jogában áll fellebbezni az intézkedés ellen valamely fellebbviteli szerv előtt. Ennek a szervnek, amely lehet bíróság is, függetlennek kell lennie az érintett felektől és minden olyan külső beavatkozástól vagy politikai nyomástól, amely veszélyeztetheti az elé kerülő ügyek független értékelését. Emellett megfelelő szakértelemmel kell rendelkeznie ahhoz, hogy feladatait hatékonyan és időben el tudja látni.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett valamely szabályozási vagy közigazgatási intézkedés valószínűsíthetően jelentősen befolyásolja a médiaszolgáltatók működését a belső piacon, a Testület saját kezdeményezésére, a Bizottság kérésére, vagy az intézkedés által személyében és közvetlenül érintett médiaszolgáltató kérelmére indokolt és megalapozott kérésére véleményt dolgoz ki az intézkedésről. A Szerződések szerinti hatásköreinek sérelme nélkül a Bizottság saját véleményt adhat ki az ügyben. A Testület és a Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszik a véleményüket.
- (5) A (4) bekezdés szerinti vélemény elkészítése céljából a Testület és adott esetben a Bizottság releváns információkat kérhet az (1) bekezdésben említett, valamely médiaszolgáltató személyében és közvetlenül érintő szabályozási vagy közigazgatási intézkedést elfogadó nemzeti hatóságtól vagy szervtől. Az érintett nemzeti hatóságnak vagy szervnek indokolatlan késedelem nélkül, elektronikus úton meg kell adnia a kért információkat.

22. cikk

A médiapiaci összefonódások értékelése

- (1) A tagállamok a nemzeti jogban olyan anyagi jogi és eljárási szabályokat állapítanak meg, amelyek lehetővé teszik az olyan médiapiaci összefonódások értékelését, amelyek jelentős hatást gyakorolhatnak a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre. Ezeknek a szabályoknak:
- a) átláthatónak, objektívnek, arányosnak és megkülönböztetésmentesnek kell lenniük;
 - b) arra kell kötelezniük az ilyen médiapiaci összefonódásban érintett feleket, hogy az összefonódást előzetesen jelentsék be a releváns nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek, vagy megfelelő hatáskörrel kell felruházniuk ezeket a hatóságokat vagy szervezeteket arra, hogy az említett felektől beszerezzék az összefonódás értékeléséhez szükséges információkat;
 - c) a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szervezeteket kell kijelölniük az értékelésért felelős szervként, vagy gondoskodniuk kell arról, hogy azok érdemben részt vegyenek az értékelésben;
 - d) objektív, megkülönböztetésmentes és arányos kritériumokat kell előzetesen meghatározniuk az ilyen médiapiaci összefonódások bejelentése, valamint a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre gyakorolt hatás értékelése céljából; és
 - e) előre meg kell adniuk az ilyen értékelések lefolytatásának időkeretét.

A médiapiaci összefonódások e bekezdésben említettek szerinti értékelésének el kell különülnie az uniós és nemzeti versenyjog szerinti értékelésektől, beleértve az összefonódás-ellenőrzési szabályokban előírt értékeléseket is. Ez adott esetben nem érinti a 139/2004/EK rendelet 21. cikke (4) bekezdésének rendelkezéseit.

- (2) A médiapiaci összefonódások (1) bekezdésben említettek szerinti értékelése során a következő elemeket kell figyelembe venni:
- a) a médiapiaci összefonódásnak a médiapluralizmusra gyakorolt várható hatása, beleértve a közvélemény alakulására és a piacon elérhető médiaszolgáltatások és médiakínálat sokféleségére gyakorolt hatást, figyelembe véve az online környezetet és a felek egyéb média- vagy nem médiavállalkozásokban való érdekeltségeit, az azokkal való kapcsolatait vagy az azokban való tevékenységeit;
 - b) a szerkesztői függetlenség biztosítékai, többek között a médiaszolgáltatók által a szerkesztői döntések függetlenségének biztosítása érdekében hozott intézkedések;
 - c) annak mérlegelése, hogy a médiapiaci összefonódás hiányában a médiapiaci összefonódásban érintett felek gazdaságilag fenntarthatók maradnának-e, és hogy vannak-e lehetséges alternatívák a gazdasági fenntarthatóságuk biztosítására;
 - d) adott esetben a Bizottság éves jogállamisági jelentésének a médiapluralizmusra és a tömegtájékoztatás szabadságára vonatkozó megállapításai; és

- e) adott esetben a médiapiaci összefonódásban érintett bármely fél által a médiapluralizmus és a szerkesztői függetlenség védelme érdekében felajánlott kötelezettségvállalások.
- (3) A Bizottság a Testület segítségével iránymutatásokat ad ki a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett elemekre vonatkozóan.
- (4) Amennyiben egy médiapiaci összefonódás valószínűsíthetően hatással lesz a médiaszolgáltatások belső piacának működésére, az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak vagy szervnek előzetesen konzultálnia kell a Testülettel az értékelése tervezetéről, vagy a véleménytervezetéről.
- (5) A Testület – az eljárási szabályzatában megállapítandó határidőn belül – véleményt dolgoz ki a (4) bekezdésben említett értékeléstervezetről vagy véleménytervezetről, figyelembe véve a (2) bekezdésben említett elemeket, és továbbítja az említett véleményt az érintett nemzeti szabályozó hatóságnak vagy szervnek, valamint a Bizottságnak.
- (6) A (4) bekezdésben említett nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv a lehető legteljesebb mértékben figyelembe veszi az (5) bekezdésben említett véleményt. Amennyiben az említett nemzeti szabályozó hatóság vagy szerv részben vagy egészben nem követi a véleményt, a Testület által az eljárási szabályzatában megállapítandó határidőn belül érvekkel alátámasztott indokolást nyújt be a Testületnek és a Bizottságnak, amelyben kifejti álláspontját.

23. cikk

Vélemények a médiapiaci összefonódásokról

- (1) A 22. cikk szerinti értékelés vagy konzultáció hiányában a Testület – saját kezdeményezésére vagy a Bizottság kérésére – véleményt dolgoz ki a médiapiaci összefonódásnak a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre gyakorolt hatásáról, amennyiben az említett médiapiaci összefonódás valószínűsíthetően befolyásolja a médiaszolgáltatások belső piacának működését. A Testület a véleményét a 22. cikk (2) bekezdésében említett elemekre alapozza. A Testület felhívhatja a Bizottság figyelmét az ilyen médiapiaci összefonódásokra.
- (2) A Bizottság – a Szerződések szerinti hatásköreinek sérelme nélkül – saját véleményt nyilváníthat az ügyben.
- (3) A Testület és a Bizottság nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az e cikkben említettek szerinti véleményüket.

6. SZAKASZ

A GAZDASÁGI ERŐFORRÁSOK ÁTLÁTHATÓ ÉS MÉLTÁNYOS ELOSZTÁSA

24. cikk

Közönségmérés

- (1) A közönségmérési rendszerek szolgáltatóinak biztosítaniuk kell, hogy a közönségmérési rendszereik és a közönségmérési rendszereik által alkalmazott módszerek megfeleljenek az átláthatóság, a pártatlanság, az inkluzivitás, az arányosság, a megkülönböztetésmentesség, az összehasonlíthatóság és az ellenőrizhetőség elvének.
- (2) A vállalkozásoknak az (EU) 2016/943 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott üzleti titkai védelmének sérelme nélkül, a saját fejlesztésű közönségmérési rendszerek szolgáltatóinak indokolatlan késedelem nélkül és díjmentesen pontos, részletes, átfogó, érthető és naprakész információt kell nyújtaniuk a médiaszolgáltatók, a hirdetők, valamint a médiaszolgáltatók és hirdetők által felhatalmazott harmadik felek számára a közönségmérési rendszereik által alkalmazott módszertanról.

A saját fejlesztésű közönségmérési rendszerek szolgáltatóinak biztosítaniuk kell, hogy a közönségmérési rendszereik által használt módszertant és annak alkalmazási módját évente egyszer független ellenőrzésnek vessék alá. A médiaszolgáltató kérésére valamely, saját fejlesztésű közönségmérési rendszer szolgáltatójának a médiaszolgáltató rendelkezésére kell bocsátania a közönségmérési eredményekkel kapcsolatos információkat, többek között az említett médiaszolgáltató médiatartalmára és médiaszolgáltatásaira vonatkozó, nem összesített adatokat.

E bekezdés nem érinti az adatvédelmi és a magánélet védelmére vonatkozó uniós szabályokat.

- (3) A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek ösztönözniük kell a közönségmérési rendszerek szolgáltatóit, hogy a médiaszolgáltatókkal, az online platformokat üzemeltető szolgáltatókkal, azok képviseleti szervezeteivel és bármely más érdekelt féllel közösen magatartási kódexeket dolgozzanak ki, illetve arra kell ösztönözniük a közönségmérési rendszerek szolgáltatóit, hogy tartsák be a médiaszolgáltatók, képviseleti szervezeteik és bármely más érdekelt fél által közösen jóváhagyott és széles körben elfogadott magatartási kódexeket.

Az e bekezdés első albekezdésében említett magatartási kódexeknek arra kell irányulniuk, hogy előmozdítsák a bennük foglalt célkitűzések tényleges elérésének és az (1) bekezdésben említett elvek betartásának rendszeres, független és átlátható nyomon követését, többek között független és átlátható ellenőrzések révén.

- (4) A Bizottság a Testület segítségével iránymutatásokat adhat ki az (1), (2) és (3) bekezdés gyakorlati alkalmazásáról, figyelembe véve adott esetben a (3) bekezdésben említettek szerinti magatartási kódexeket.
- (5) A Testület a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervezetek képviselői, a közönségmérési rendszerek szolgáltatóinak képviselői, a médiaszolgáltatók képviselői, az online platformokat üzemeltető szolgáltatók képviselői és más érdekelt felek közötti rendszeres párbeszéd révén elősegíti a közönségmérési rendszerek alkalmazásával kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét.

25. cikk

Az állami hirdetésekhez, valamint az árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekhez nyújtott közfinanszírozás elosztása

- (1) A közigazgatási szervek vagy szervezetek által a médiaszolgáltatóknak vagy online platformokat üzemeltető szolgáltatóknak állami hirdetésekhez vagy a médiaszolgáltatókkal vagy online platformokat üzemeltető szolgáltatókkal kötött, árubeszerzésre vagy szolgáltatásnyújtásra irányuló szerződésekhez – közvetlenül vagy közvetve – nyújtott közfinanszírozást, vagy bármely egyéb ellenszolgáltatást vagy előnyt átlátható, objektív, arányos és megkülönböztetésmentes – elektronikus úton, felhasználóbarát módon előzetesen nyilvánosan elérhetővé tett – kritériumokkal összhangban, nyílt, arányos és megkülönböztetésmentes eljárások útján kell odaítélni.

A tagállamok törekednek annak biztosítására, hogy az állami hirdetésekhez nyújtott teljes éves közkiadásokat a piacon képviselt médiaszolgáltatók széles köre között osszák el, figyelembe véve az érintett médiapiacok nemzeti és helyi sajátosságait.

Ez a cikk nem érinti a közbeszerzési szerződéseknek és koncessziós szerződéseknek az uniós közbeszerzési szabályok szerinti odaítélését vagy az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályok alkalmazását.

- (2) A közigazgatási szervek vagy szervezetek – elektronikus úton és felhasználóbarát módon – évente nyilvánosan hozzáférhetővé teszik az állami hirdetési kiadásaikra vonatkozó információkat. Az említett információk legalább a következőket foglalják magukban:
- a) azon médiaszolgáltatók vagy online platformokat üzemeltető szolgáltatók hivatalos neve, amelyektől szolgáltatásokat vásároltak;

- b) adott esetben azon üzleti csoportok hivatalos neve, amelyeknek az a) pontban említettek szerinti médiaszolgáltatók vagy online platformokat üzemeltető szolgáltatók a részét képezik; és
- c) a teljes éves elköltött összeg és a médiaszolgáltatónként vagy online platformot üzemeltető szolgáltatónként elköltött éves összegek.

A tagállamok mentesíthetik a 100 000 főnél kevesebb lakosú területi egységek szubnacionális kormányzatait, valamint az ilyen szubnacionális kormányzatok által közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött szervezeteket az első albekezdés b) pontja szerinti kötelezettségek alól.

- (3) A nemzeti szabályozó hatóságoknak vagy szervezeteknek, vagy a tagállamok egyéb illetékes független hatóságainak vagy szerveinek a (2) bekezdésben felsorolt információk alapján nyomon kell követniük az állami hirdetési kiadásoknak a médiaszolgáltatók és az online platformokat üzemeltető szolgáltatók közötti elosztását, és évente jelentést kell tenniük arról. Az említett éves jelentéseket könnyen elérhető módon nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

A (2) bekezdés szerint rendelkezésre bocsátott, az állami hirdetésekre vonatkozó információk teljességének értékelése céljából a nemzeti szabályozó hatóságok vagy szervezetek vagy a tagállamok egyéb illetékes független hatóságai vagy szervei további információkat kérhetnek a (2) bekezdés első albekezdésében említett közigazgatási szervektől vagy szervezetektől, beleértve az (1) bekezdésben említett kritériumok és eljárások alkalmazására vonatkozó részletesebb információkat is.

Amennyiben a nyomon követést, az értékelést és a jelentéstételt a tagállamok egyéb illetékes független hatóságai vagy szervei végzik, azokról megfelelően tájékoztatniuk kell a nemzeti szabályozó hatóságokat vagy szervezeteket.

IV. fejezet

Záró rendelkezések

26. cikk

Nyomonkövetési tevékenységek

- (1) A Bizottság biztosítja a médiaszolgáltatások belső piacának független és folytonos nyomon követését, beleértve a piac működését fenyegető kockázatokat és az abban elért előrehaladást (a továbbiakban: nyomonkövetési tevékenység). A nyomonkövetési tevékenységből eredő megállapításokról konzultációt kell folytatni a Testülettel, és azokat a kapcsolattartó bizottságnak be kell mutatni és azzal meg kell vitatni.
- (2) A Bizottság a Testülettel konzultálva meghatározza az (1) bekezdésben említett nyomon követési tevékenységhez használandó fő teljesítménymutatókat, a nyomon követési tevékenység objektivitását védő módszertani biztosítékokat, valamint a nyomon követési tevékenységre vonatkozóan a kutatók kiválasztásának kritériumait.
- (3) A nyomonkövetési tevékenység a következőket foglalja magában:
 - a) valamennyi tagállami médiapiacának részletes elemzése, többek között a médiakoncentráció szintje, valamint a külföldi információmanipuláció és beavatkozás kockázata szempontjából;
 - b) a médiaszolgáltatások belső piacának egészét tekintve a piac működésének áttekintése és előretekintő értékelése, többek között az online platformok hatására is kitérve;

- c) a médiapluralizmust és a médiaszolgáltatók szerkesztői függetlenségét fenyegető kockázatok áttekintése, amennyiben azok hatással lehetnek a belső piac működésére;
 - d) a médiaszolgáltatók által a szerkesztői döntések függetlenségének biztosítása érdekében hozott intézkedések áttekintése;
 - e) az állami hirdetésekre szánt közfinanszírozás elosztására vonatkozó keretek és gyakorlatok részletes áttekintése.
- (4) A nyomkövetési tevékenységet évente kell elvégezni. A nyomkövetési tevékenység eredményeit – beleértve az ahhoz használt módszertant és az adatokat is – nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és évente be kell mutatni az Európai Parlamentnek.

27. cikk

Értékelés és jelentéstétel

- (1) A Bizottság ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 51 hónappal]-ig, majd azt követően négyévente értékeli ezt a rendeletet, és erről jelentést tesz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, valamint az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak.
- (2) Az e cikk (1) bekezdésben említett első ilyen értékelés során a Bizottság különösen a Testület 11. cikkben említett titkársága működésének hatékonyságát vizsgálja, többek között azt, hogy kielégítő erőforrásokkal rendelkezik-e a feladatai ellátásához.

- (3) Az (1) bekezdés alkalmazásában és a Bizottság kérésére a tagállamok és a Testület megküldik számára a vonatkozó információkat.
- (4) Az e cikk (1) bekezdésében említett értékelések elkészítése során a Bizottság figyelembe veszi a következőket:
- a) az Európai Parlament, a Tanács és más releváns szervek vagy források álláspontjai és megállapításai;
 - b) a releváns fórumokon folytatott releváns megbeszélések eredményei;
 - c) a Testület által kiadott releváns dokumentumok;
 - d) a 26. cikkben említett nyomon követés megállapításai.
- (5) Az (1) bekezdésben említett jelentéseket adott esetben az e rendelet módosítására irányuló javaslat kísérheti.

28. cikk

A 2010/13/EU irányelv módosításai

A 2010/13/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 30b. cikket el kell hagyni.
2. A 2010/13/EU irányelv 30b. cikkére történő hivatkozásokat az e rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) pontjára való hivatkozásként kell értelmezni.

29. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 15 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni. Ugyanakkor:

- a) a 3. cikket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 6 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni;
- b) a 4. cikk (1) és (2) bekezdését, a 6. cikk (3) bekezdését, a 7–13. cikket és a 28. cikket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 9 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni;
- c) a 14–17. cikket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 12 hónappal]-tól/-től kell alkalmazni;
- d) a 20. cikket ... [e rendelet hatálybalépésének napjától számított 36 hónappal követően]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök